Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	Ott, Olga.
Titel | Title:	Viljen.
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Premiere den 13. oktober 1916 Det Ny Teater (Gl. saml.) 80
Fysiske størrelse | Physical extent:	1 instruktionsparti, 10 rollehæfter.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.
Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts
If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

BSf

Type: HOLD - Patron physical item request

88186423

Tjenstlig låner (NB-materialer)
Lånernavn: DIGI-LGV Projektdigitalisering

Den Sorte Diamant, København(KBL),
Dramatisk Bibliotek, fjernmagasin,
læsesal (KBS)(LFDRAKBS)

Det Ny Teater (Gl. saml.) 80

Ott, Olga.
Viljen.
1 instruktionsparti, 10 rollehæfter., 1916
Materiale: 201000841884

DEMUR STRÅHODE

Bestilt: 2022-06-13 16.20
Kommentar: DIGI

Afhentes: Forskningslæsesalen, Den Sorte Diamant

Request: 36458888380005763

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

80.

„Viljen.“

Viljen

80.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

DET NY TEATER

"VILJEN"

Skuespil i 3 Akter af Olga Ott.

Personerne:

Hans Højer, Fabrikant.

Julie, hans Hustru.

Provstinde Højer, hans Moder.

Frk. Martha Skov, hendes Niece.

Aage Halling, Ritmester.

Dr. Bangert.

Prokorist Møller.

Karen, Hans Højers og Julies Barn, 9 Aar.

Line)
) i Tjeneste hos Højers.
Marie)

Handlingen foregaar:

1ste og 2den Akt: Højers Hjem i Hovedstaden.

3dde Akt: Paa Højers Landsted i Nordsjælland.

Mellem 1' og 2' Akt er et Tidsrum af 4 Maaneder.

Mellem 2' og 3' Akt et Tidsrum af 1 Maaned.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

1ste Akt.

En smukt møbleret Dagligstue - Flygel - Skrivebord med Telefon - Magelige Stole og Sofaer med bløde Puder - smukke Billeder paa Væggene - og mange Blomster. Tilhøjre en Karnap - tilvenstre Dør til Spisestuen. Tilvenstre i Baggrunden Dør til Hans Højers Værelse - tilhøjre i Baggrunden Dør til Entreen.

Naar Tæppet gaar op ligger Karen paa Knæ paa en Stol ved Karnapvinduet og ser ud - Fru Julie staar ved Siden af med Armen om hendes Hals.

Karen

Mor, se - der er Dug paa Ruden. - Hvor kommer Duggen fra?

Fru Julie

Det er Din varme Aande.

Karen(lidt efter)

Mor - kan du ikke tørre min Aande bort fra Vinduesruden - ellers kan jeg ikke se, naar Far kommer -

Fru Julie

Jo, laan mig saa dit lille Lommetørklæde, saa skal du faa et andet.

(Karen tager Lommetørklædet op af en lille Lommetaske og giver Fru Julie det - Fru Julie tørrer Ruden af)

Saa! Nu kan Du se igen, helt op til Hjørnet.

Karen(henrykt)

Der kommer Far, der kommer Far!

Fru Julie(forbavset)

Hvor? -

Karen(vinker med begge Hænder - smiler,ler)

Der - der!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Nej, nej, lille Karen, det er jo en fremmed Herre - (muntert) Tror du,vores Far har skæve Ben.

Karen

Kam du ikke lide skæve Ben, Mor?

Fru Julie (ler)

Nej, det kan jeg rigtignok ikke.

Karen

Kunde du heller ikke lide Far, hvis han havde skæve Ben?

Fru Julie

Det ved jeg virkelig ikke.

Karen

Eller hvis der var noget andet i Vejen med ham?

Fru Julie (alvorligt)

Far er jo altid Far, lille Karen -

Karen

Ja, jeg tror, jeg kunde lide ham, selv om han havde Horn i Panden.

Fru Julie (hurtigt)

Men Karen dog!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Karen

Betyder det noget ondt?

Fru Julie (afværgende)

Nej men kan du se, der kommer Farmor, nu kan du godt vinke.

Karen (vinker)

God Dag Farmor - God Dag - God Dag - se, hun vinker med Muffen. Men hvor bliver den Far dog af, jeg er saa sulten.

Fru Julie

Det er ogsaa sent i Dag, men nu spiser vi straks, saa du kan komme ud at spasere. (Det ringer ved Hoveddören)

Line

(ind fra venstre - gaar mod Baggrunden)

Fru Julie

Det er Provstinden Line - De hjælper hende nok Overtöjet af.

Line

Ja, det skal jeg - (ud i Baggrunden, lidt efter aabner hun Dören for Provstinden en meget værdig udseende ældre Dame)

Fru Julie (sætter Karen ned paa Gulvet)

God Dag Farmor.

Karen (löber over Gulvet, slaar Armene om Provstindens Hals - da denne bukker sig for at kysse hende)

God Dag, söde Farmor.

Provstinden

Men Barn, husk dog paa, jeg har Tyll i Halsen -

Fru Julie (advarende)

Du kröller jo Farmors Fichu.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

×

× Frk Julie kidt bort fra Provstinden og med mod Bordet tilv, ligesom søtter Stolen tilrette for Provstinden

Karen (krænket)

Der er ikke noget ved en Farmor, der ikke kan taale at krölles -

Provstinden

Nej, hun er storartet, kys mig saa (Karen kysser hende) Saadan (rasler med en sort Silkepose, hun har hængende over Armen) Skal vi saa se, hvad jeg har i Posen. (tager et Kræmmerhus frem)

Karen

Er det Bolcher?

Provstinden

Chocolader, du har vel spist Frokost?

Fru Julie

Nej - Hans er ikke kommet endnu.

Provstinden

Er han ikke kommet? - Ved du, at Klokken er halv et. - Og han som fra Præstegaarden er vant til at spise paa Klokkeslet; naar han ikke mödte præcist vadsket og ren til Maaltiderne fik han en paa Øret.

Fru Julie (smiler)

Jeg tror ikke, Farmor - ~~at~~ det gik an at tage ham paa den Maade mere, men han maa jo have ét eller andet vigtigt for.

Provstinden

Det vigtigste for ham, tror jeg nok, var, om han vilde tage lidt Hensyn til sit Helbred (utaalmodig til Karen, der trækker hende i Kjolen) Men hvad er der dog (Barn, hvordan er det, du staar og flaar i mig -?

Fru Julie

Det er vist Chocoladerne.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie ved foran Bordet

×× Provstinden ved foran Stolen ved Bordet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

Naa ja, det er sandt - tag dem da saa (giver Karen Kræmmerhuset) Men du maa ikke spise flere end to nu - Og gris dig saa ikke til (til Julie) Gaar hun aldrig med Forklæde hjemme?

Karen

Næ - (kravler op paa Stolen ved Vinduet igen)

Fru Julie

Det er jo en Vadskekjole, hun har paa.

Provstinden

Ja, jeg ser det, andre Mennesker sparer paa Vadsken om Vinteren. - Du skulde da forresten ogsaa selv vænne dig til at tage noget for dig, det skaaner saa rart paa Forbredden.

Fru Julie

Jeg kan da ikke gaa og ligne min egen Stuepige.

Provstinden (sætter Posen)

Det var ikke godt, hvis det bare var Forklædet, det kom an paa (tager frem af Posen et sammenrullet sort Silkeforklæde, som hun fornærmet slaar ud med et Knald, inden hun tager det paa, sætter sig saa med Værdighed) Jeg kan dog ikke tænke mig, at nogen kan tage Fejl af mig og Stuepigen - (sætter sig)

Fru Julie (smiler)

Farmor ser jo ogsaa saa fornem ud -

Provstinden (tager et Strikketøj op af Posen)

Sidder min Kappe lige?

Fru Julie

Ja, omtrent (retter paa Kappen) - Saadan -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

Tak ~~skal du have~~. Skal du ikke ogsaa have lidt mellem Hænderne.

Fru Julie

Jeg venter jo Hans hvert Øjeblik.

Provstinden

Ventetiden ~~er~~ aldrig saa lang, naar man tager sig noget til.

Fru Julie (sætter sig)

Er det Strömper du strikker?

Provstinden

Ja, det er, der er nok, der gerne vil have dem, selv om din Mand er blevet for fornem til at bruge dem.

Fru Julie

De passer jo ikke til hans övrige Paaklædning.

Provstinden

Nej, - nu skal det være Silke og Lak.

Fru Julie

Det er da kun til Selskabdragt, saa kunde Hans da ikke godt bruge de grove Strömper.

Provstinden

Min Mand - Provst Höjer kunde bruge dem, baade naar han var i Diplomat og i Kjole - og i Ornat.

Fru Julie

Ja, derude blandt Bönderne.

Provstinden

Og naar han var til Middag paa Godserne - Jeg er sikker paa, hvis Hans blot vilde begynde at bruge mine hjemmestrikkede

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie over tilhøjre ved Skrivebordet

×× Karen hopper ned af Stolen og trækker i elladerens Kjole

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Uldtröjer og Strömper igen, saa [illegible] han nok [illegible] rask. - Men Fornemhed fremfor alt - klæde sig paa fransk, og fryse paa dansk - der er ingen Soliditet i noget mere. - Sikke Linned du gaar med Vinterdage, - jeg saa, det laa her efter sidste Vadsk - ikke andet end Flor og Mellemværk, - hvordan [illegible] du holde det ud? - Du er stiv af Gigt, naar du er fyrretyve Aar.

Fru Julie

Naa, saa slemt gaar det vel næppe -

Karen

(der har staaet og trippet paa Stolen og tegnet paa Ruden)

Kommer den Far da aldrig -

(Telefonen ringer)

Provstinden (farer sammen)

Uh, jeg vænner mig aldrig til det Apparat.

Fru Julie

Det er maaske Hans - (tager Telefonen, nikker over til Provstinden) Ja, God Dag, Hans - Hvor bliver du dog af? - Vi venter dig med Længsel. - Hvor er du? - Nej, det var da fornuftigt, det kan jeg lide dig for, Sig nu til Dr. Bangert, at han skal undersöge dig grundigt - ja - Har du ~~faaet lidt Mad~~, - naa, det var godt - - Ja, ja - saa spiser vi, - og saa kommer du hjem og fortæller os Resultatet. - Jeg vil haabe, han vil sige til dig, at du skal blive meget mere hjemme hos din Kone og ikke bestille saa meget. (Karen, der er hoppet ned fra Stolen, staar nu og rykker Moderen i Kjolen for at komme til at tale i Telefonen) Ja - ja, du skal nok komme til. - Det var til Karen, hun vil absolut tale med dig. Din Mor er her - ja,

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hun ringer af medens hun siger dette.

×× Julie hen mod Provstinden, midt paa Scenen.

××× Karen hen og lægger Mladen om livet

det skal jeg, - nu kommer Karen - (giver Telefonen til Karen)

Karen (i Telefonen)

Fye - Far - hvorfor kommer du ikke hjem? - Jeg har faaet Chocolade af Farmor - Vil du have et Kys? (kysser i Telefonen) Farvel du gamle Fatter.

Fru Julie (tager igen Telefonen)

Kunde du forstaa hende? - Ja, hun er söd. - Kom nu hjem med gode Nyheder - (inderligt) Farvel min Ven - (lægger Telefonen - til Provstinden) Han er hos Lægen, jeg skulde hilse dig.

Provstinden

Tak - Naa, det var da godt, han tog den Beslutning.

Fru Julie

Ja, han har virkelig ~~följt sig meget~~ daarlig den sidste Tid, ~~han har haft~~ Feber hver Aften.

Provstinden

Ja, men hvad kan det nu nytte, han gör naturligvis alligevel ikke, hvad Lægen siger.

Fru Julie

Jo, jeg tror, han selv föler, det er nödvendigt nu. Efter den Forkölelse han fik paa sin sidste Ruslandsrejse, har han ikke kunnet komme til Kræfter igen. Naa, men skal vi saa gaa ind og spise, - Karen - kan du gaa ud og bede Marie rette an -

Karen

Ah - ja - (löber ud tilvenstre)

Provstinden (rejser sig)

Ja, jeg har jo rigtignok spist Frokost.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Line gaar mod Spisestue

Fru Julie

Du ~~maa da~~ holder os nok med Selskab - (Det ringer ved Hoveddören)

Provstinden

(ruller Strikketöjet sammen lægger det i sin Pose)

Ja Tak - jeg gaar i hvert Fald med ind.

Line

(ind fra ~~Entreen med en Papæske~~)

Det er vist Fruens Kjole -

Fru Julie

Ja, De kan sætte den ind i Soveværelset.

Provstinden

Naa, jeg maa maaske ikke se den?

Fru Julie

Jo, naturligvis, men jeg troede ikke det interesserede Farmor, og nu skulle vi jo ~~have Mad~~ ind og spise, - men lad den saa staa Line -

Line

(sætter Kassen, ud tilvenstre)

Provstinden (til Julie, der klipper Baandene over og aabner Æsken)

Er det en Spaseredragt?

Fru Julie

Nej, det er en Selskabsdragt.

Provstinden

Saa har du da snart et Dusin (ser i Kassen) Ah - det er nok Silke, - det er den anden Silkekjole i Vinter.

Fru Julie

Vi kommer jo ogsaa meget ud -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Frk Julie der har ligget paa Knæ bøjet over Asken rejser sig paa Ordet "Svigermoder" glatter sin Kjole under de følgende Sætninger

×× Provstinden bøjer sig langt ned mod Asken

××× Frk Julie skynder sig at pakke Kjolen ned mod omhyggelig liggende paa Knæ

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden (skarpt)

Jeg har kun ejet tre Silkekjoler i hele mit Liv, og jeg har altid haft Skyld for, at jeg var nydelig i Selskaber. Ja, jeg kan forstaa, at Hans maa hænge i, naar han skal klare, alt det her er fornödent.

Fru Julie

Du taler Svigermoder, som om det var mig, der lagde an paa at ruinere min Mand, det er Hans selv, der bestemmer vor Levevis, og det er nu engang hans störste Glæde at se mig være fin.

Provstinden

Ja, nu er du fornærmet.

Fru Julie

Nej, jeg er saamænd ikke.

Provstinden

Jo, du er, det er du altid, naar du siger Svigermor - ja fin, det er den skam - (löfter den stærkt dekolleterede Kjole lidt op) Men jeg synes slet ikke, der er noget Liv — — —

Fru Julie

Jo, det er der da

Provstinden

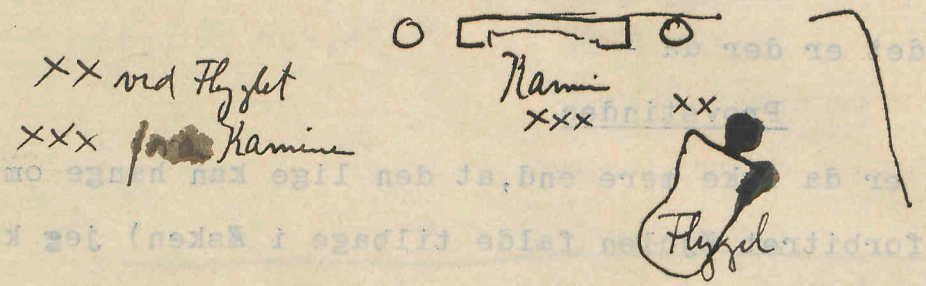
Det er da ikke mere end, at den lige kan hænge om dig (lader forbitret Kjolen falde tilbage i Æsken) jeg kan ikke begribe, at det kan glæde og smigre en Mand at se sin Kone ~~spasere~~ rende halvnögen omkring i Selskab.

Fru Julie

Farmor skulde meget hellere have ladet være med at se den Kjole, du ærgrer dig jo bare over den -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Line kommer ind fra Posen og Æsken og er ved at gaa ud tilhøjre da det ringes saa sætter hun Posen paa Bordet og Æsken paa Stolen bag Bordet og gaar ud og lukker op ××

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

Jeg ærgrer mig, fordi jeg holder af jer begge to og synes, I bærer jer taabeligt ad.

Fru Julie

Vi følger jo bare med Tiden.

Provstinden

Og löber löbsk sammen med den. - Naar I bare kan holde til det, saa er det jo godt, men jeg er rigtignok bange for, at Hans allerede har faaet en Klemme paa sin Hale - lad os nu faa den Mad. -

Fru Julie (idet de gaar ud tilvenstre)

Farmor er nu lidt for streng mod os.

(Scenen staar et Øjeblik tom, saa kommer Liné ind fra venstre - for at hente Provstindens Pose, som hun har ladet ligge - Hun vejer den smilende i Haanden, saa tager hun den og Æsken med. Kjolen med ud tilvenstre. - Det ringer ved Hoved-dören - Line atter ind fra venstre og ud i Baggrunden til höjre, lidt efter lukker hun Fröken Martha Skov ind: -

Fröken Martha

Fruen er vel hjemme?

Line

Jo, Fruen spiser Frokost -

Frk. Martha (forbavset)

Saa sent?

Line

Ja, vi ventede saa længe paa Fabrikanten, men saa telefonerede han, at han kom ikke, - han er vist hos Lægen -

Frk. Martha

Ja saa. -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Line et Skridt med Døren til Spisestuen

×× Line tager Overfrakkerne paa Hamerie og sætter dem paa Hjørnet af Flyglet. Martha tager den med sig ind i Spisestuen gaar over med Bordet tilvenstre vender sig og lytter ind i Kallin nærmes sætter hun sig paa Stolen ved Bordet

×

××× Halling sidder ved Bordet Ryglen halvt vendt ind mod Entreen staaende i Døren til Line der tænker at hænge hans Frakke og Hat op, — derpaa ind; Line bagefter tager ved Bordet Pose og Kasse og gaar ind tilvenstre

××

×××

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Line

Nu skal jeg sige til Fruen, at Frökenen er her.

Frk. Martha

Vi havde aftalt at besörge nogle Indköb sammen, men nu faar hun vel saa ikke Tid i Dag - jeg lægger min Kaabe og tager en Cigaret, mens jeg venter - Men sig til Fruen, at jeg bliver meget fornærmet, hvis hun ikke spiser færdigt. (lægger sin Pelskaabe)

Line (sætter Cigaretterne frem)

Her er Cigaretter. (tager Pelskaaben, ud i Entréen med den. Medens hun er derude ringer det atter, og et Øjeblik efter aabner hun Dören for Ritmester Halling) Nu skal jeg sige til Fruen, at Ritmesteren er her.

Halling

Ja, men sig til Fruen, at hun endelig ikke maa lade sig forstyrre, jeg kan godt vente. (opdager Martha) Nej, hvad ser jeg - Frk. Skov, det er rigtignok længe siden, jeg har haft den Glæde at trykke Deres Haand.

(Line ud tilvenstre)

Frk Martha (rejser sig - giver ham Haanden) Ja - Sæks Aar, jeg rejste lige efter at Julie og Hans havde haft Bryllup.

Halling

Og hvad har De saa taget Dem for i al den Tid -?

Frk. Martha

Opdraget smaa engelske Ladies.

Halling

Det maa have været yndigt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× forbi foran Bordet sætter sig i Sofaen

×× nærmer sig Bordet foran Stol tilhøjre for Bordet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha (ler)

Det kan da sagtens være ligesaa nyttigt som at opdrage danske Rekrutter.

Halling

Ja, jeg vilde ogsaa gerne bytte.

Frk.Martha (tört)

Ja, det vil jeg tro. (Idet hun atter sætter sig og med en Haandbevægelse byder Halling tage Plads) Fabrikanten er forresten ikke hjemme, hvis det er ham, De söger -

Halling

Nej, jeg vilde blot bringe Fruen en Bog, som jeg har lovet hende.

Frk.Martha (ler)

En Bog - Herregud Ritmester bruger De det gamle Trick endnu?

Halling (lidt stödt)

Gamle Trick?

Frk.Martha (muntert)

Ja, jeg husker, at De dengang, naar De besögte Tante og mig, altid medbragte en Bog, som De afleverede, hvis Tante var hjemme, men hvis De traf mig alene, tog De den med igen. Jeg tror, De gik i tre Uger med Molbechs "Ambrosius".

Halling

Fik De den nogensinde?

Frk.Martha

Nej, for saa rejste jeg jo.

Halling

(lægger den Bog, han har siddet med i Haanden, over til hende) Værsaagod.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Halling retter sig (ikke mageligt men paa Kanten
thi bram ved at hvert Gjæblek kan Frk Julie
komme

× ×

Frk Julie

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha (læser Titlen,ler hjerteligt)

"Ambrosius" - jeg maa virkelig give de Mennesker Ret, der paastaar,at man er konservativ i den danske Hær. - Men vil De nu ikke komme til at savne den ~~her~~? – her –

× Halling

Nej - nej - De tager ganske Fejl - jeg har Lov til at komme her - der er ingen,der bliver forbavset over,at jeg finder paa at gaa herop om Formiddagen. - Men vi kom tilfældigt til at tale om den Bog i Aftes,og saa sagde Fru Julie,at hun skammede sig over,~~at hun maatte tilstaa~~,at hun aldrig havde læst den, - og saa lovede jeg hende den.

Frk.Martha

Ja - ja,saa tager jeg den,for De har jo lovet mig den först,maa De indrömme. (gemmer Bogen i sin store Muffe)

Halling (ler)

Ja - ikke sandt?

Fru Julie (ind fra venstre,hun har sin Serviet i Haanden)

God Dag - bliv bare siddende.

×× Frk.Martha (spögende)

Maa jeg spörge,om du ikke har forstaaet,at du skulde blive siddende ved Bordet og passe din Mad.

Halling (der har rejst sig,tager Fru Julies Haand)

God Dag,Frue,ja,vi er dybt krænkede. (siger over til Martha uden at slippe Fru Julies Haand) Er hun ikke smuk?

Fru Julie

(ser hurtigt over til Martha,smiler halvt lykkelig, halvt skamfuld)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Har jeg ikke forbudt Dem at sige den Slags Dumheder Ritmester?

Halling (der stadigt beholder hendes Haand)

Jeg er da heller ikke saa slem mere - vel?

Fru Julie (ler halvt ærgerlig)

Ja, hvad kan det nytte, naar - (standser pludseligt)

Halling

Naar hvad? -

Fru Julie (smiler)

Naa ja - naar De altid ser ud, som om De tænker det alligevel.

Halling (slipper omsider hendes Haand, siger med et Suk) Ja, hvad kan jeg göre for, at mit Ansigt er saadan et Sandhedens Spejl.

Fru Julie (til Martha)

Han er rædsom, Martha - ikke. Du der ved Raad for alting - tror du ikke, du kunde kurere ham for hans Frasemageri.

Frk. Martha

Jeg er bange for, den Sygdom er saa gammel hos Ritmesteren, at den er gaaet over i Blodet.

Fru Julie

Hvordan er det egentlig, Martha, at træffe en gammel Ven igen efter saa mange Aars Forlöb?

Frk. Martha (lægger med et Smil til Ritmesteren Haanden paa sin Muffe)

Paa én Maade ganske som om det var i Gaar.

Fru Julie (pludselig alvorlig)

Hans er hos Lægen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha rejser sig gaar om til Julie og nikker
hende til at gaa ind igen i Spisestuen
Halling staar med Ryggen til Publikum idet
han let bukkende mod Julie, da. hun gaar
ind, er veget et Par Skridt tilbage.
Martha gaar, da Julie er gaaet langsomt
og alvorlig over til Flyglet hvor hun stiller
sig. Halling ser efter hende og siger saa ÷

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling

Saa - aa - er det blevet værre med ham.

Fru Julie

Ja, jeg er lidt bange for ham. - Synes du ikke ogsaa Martha, at han har tabt sig meget. -

Frk. Martha

Jo-o, helt godt er det ~~skam~~ ikke. Men hör, nu skal du gaa ind og spise færdigt, Ritmesteren og jeg skal nok sörge for at have det rart saa længe.

Fru Julie

Ja, jeg vilde ogsaa blot sige, at vi tager Kaffen her ind, - saa drikker I nok en Kop med. - Farmor er ~~her i forresten.~~ Farvel saa længe. - (vinker med Servietten ud tilvenstre)

Halling (efter en lille Pavse)

Sig mig, tror De, det er noget alvorligt med Hans?

Frk. Martha

Jeg er bange for det.

Halling

Hvad tror De da?

Frk. Martha

Jeg vil ikke foregribe Begivenhedernes Gang og være en daarlig Spaakone, nu faar vi det jo at vide, naar han kommer fra Lægen -

Halling

Det var Synd, hvis der skulde hænde ham noget, han er saadan en udmærket Mand, - synes De ikke?

Frk. Martha (med Varme)

Han er simpelthen enestaaende.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha gaar et Skridt mod Skriveriet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling

Og det var frygteligt for hende, hvis hun virkelig skulde faa en stor Sorg, man tænker sig jo i Grunden, at hun kun er skabt til Glæde.

Frk. Martha

Det er vist ingen af os.

Halling

Nej, men saadan synes jeg, det er med hende. - Ja, De mærker nok, jeg er ~~en lille Smule~~ forelsket i hende.

Frk. Martha (alvorligt)

For Hans er hun alt.

Halling

Ja, og han forkæler hende ~~naturligvis~~ paa sin Maade, men egentlig synes jeg da, at han ogsaa forsömmer hende noget.

Frk. Martha

Hvorledes mener De.

Halling

Jo - f. Eks. for sit Arbejde.

Frk. Martha (lidt hæftig)

Men forstaar De da ikke, at alle hans Kræfter og hver Arbejdstime i hans Liv tilhörer hende - Se Dem engang om i ~~Hjömmet her~~, - er her ikke smukt - det er skabt paa faa Aar, - ~~Læg bjot Mærke til, hvordan Julios Person~~ er vokset i Fornemhed og Skönhed i den samme Tid. - Hele Udbyttet af sit Arbejde lægger han for hendes Födder for at göre hende smuk og lykkelig, - saadan noget forstaar en Kvinde godt.

Halling

Ja, det er sandt nok, men hvis det var mig, der var gift med hende, jeg vilde være rasende skinnsyg. Men hun faar

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Halling har nærmet sig

Lov til at omgaas Mænd, ganske som hun har Lyst, han lader hende klæde sig saadan, at man skal se hende - Og i Selskaber, naar Mændene flokkes om hende, ~~ser~~ han bare stolt og lykkelig ud.

Frk. Martha

Fordi han er stolt og lykkelig.

Halling

Ja, jeg kunde altsaa ikke holde det ud, det kan være svært nok nu, da det er en anden Mands Kone, hvordan vilde det saa ikke være, hvis det var min egen.

Frk. Martha

Hans tror saa sikkert paa Menneskene, at han ikke kan blive skuffet.

Halling

Hvordan det?

Frk. Martha (~~rejser sig~~, tager fra Skrivebordet et Billede af Hans Höjer og holder det hen foran Ritmesteren) Se engang paa de Øjne, lyser de os ikke imöde med en saadan Tillid, at man umuligt kan svigte.

Halling (ser paa Billedet med et Udtryk af daarlig skjult Skamfuldhed)

Jo - o, - i ~~hvert Fald~~ vilde man faa en forbandet daarlig Samvittighed.

Frk. Martha

Det glæder mig, at De föler det saadan.

Halling (ser op)

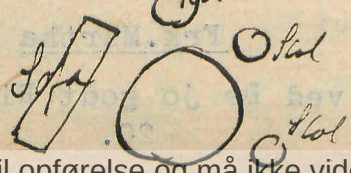
Hvorfor det?

Frk. Martha (ser fast paa ham)

Det ved De jo godt Ritmester Halling.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Frk Julie tager det lille Bord der staar ved venstre Væg hen bag det større, saaledes:

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling

Saa-aa - hvorfor ~~tror~~ De? -

Frk.Martha (smiler)

Fordi Deres Ansigt netop som De selv sagde, heldigvis er et Sandhedens Spejl (lægger sin Haand paa hans Skulder) og det er det tiltalende og det forsonende hos Dem. (hen, sætter Billedet paa Plads).

(Pause) Halling (lidt efter)

Frk Martha, ved De af, at De er det eneste Menneske, jeg ~~har kunnet~~ tale rigtig alvorligt med. - Og det er underligt, for ~~i Virkeligheden er jeg~~ paa Bunden et alvorligt Menneske.

Frk.Martha

Men der er maaske dybt til Bunden?

Halling

De kan da lodde den. (lidt efter) Hvorfor rejste De i Grunden bort?

Frk.Martha

~~Maaske~~, fordi jeg ingen havde at tale alvorligt med her.

Halling

Nu kniber De uden om, jeg tror næsten, jeg har gættet den rigtige Grund.

Frk.Martha

Saa behold den hos Dem selv, (alvorligt) det be'er jeg Dem om.

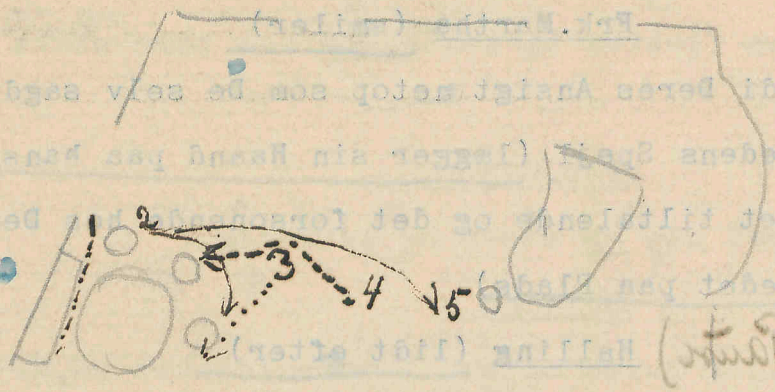
Fru Julie og Provstinden ind fra venstre fulgt af Line med Kaffeanretningen)

Fru Julie

Saa er vi til Tjeneste (flytter et lille lavt Bord hen)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

1 Julie
2 Line
3 Provstinden
4 Halling
5 Martha

X 1 2 3 4 5

XX Provstinden sætter sig

XXX Line over til højre
Halling over til venstre og sætter sig bag Bordet.
Julie standser for han sætter sig ligeover i Sofaen

× De kan sætte Kaffen her, Line - Nu skænker jeg, vil De saa byde den om.

Provstinden (hvis Ansigt bliver stramt, da hun ser Ritmesteren, hilser köligt og siger med et noget anstrengt Smil)

Det er tidligt paa Dagen, min Svigerdatter har Fornöjelsen af Deres Visit, det ender vel med, at De en Morgen kommer og tager hele Familien paa Sengen.

Halling

Hvis det var hos Provstinden, vilde det unægteligt være fristende.

Provstinden

Maa jeg være fri for Deres Uartigheder.

Frk. Martha (ler)

Ja, Tante Mine, du var nu rigtignok selv den Udfordrende.

Provstinden

Man kan ikke tale saadan til en ældre Dame.

Halling

Til en yngre gik det da slet ikke an.

Fru Julie

Nu skal du sætte dig Farmor og være söd, der staar Line med en god Kop Kaffe til dig og hjemmebagte Kager.

×× Provstinden

Er det min egen Opskrift?

Fru Julie

××× Ja, den gamle fra Præstegaarden.

Frk. Martha (som Line nu byder)

Dem maa jeg da ogsaa smage, - jeg husker dem saa godt

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

fra Præstegaarden,men du var altid saa kneben med dem,da vi var Börn.

Provstinden

Der gaar ogsaa meget Smör til.

Fru Julie

Naa Martha,har du og Ritmesteren saa faaet dröftet gamle Dage?

Frk.Martha.

Nej,vi holdt os mere til det nærværende.

Fru Julie

Saa ved du vel;at Ritmesteren er traadt ud af aktiv Tjeneste.

Frk.Martha (overrasket)

Nej,men hvorden kan det dog være?

Provstinden (spottende)

Ritmesteren havde det vel for anstrengende.

Halling

Naa,i dette Tilfælde var det nu snarere for at faa noget mere at bestille. - Der er saa meget,jeg har faaet Lyst til at skrive om.

Provstinden

Tænk, - har Danmark faaet en Digter mere. -

Frk.Martha (levende)

Det maa De ~~en Dag~~ fortælle mig noget ~~mere~~ om, - det interesserer mig, - hvad skriver De paa -

Halling

Ja,jeg har mange Planer - men forlöbig skriver jeg kun en lille Bog om Hesteopdrætning.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha og, over Silkevenstre. Sætter sin Kop fra Bordet

Provstinden

Hvor spændende! -

Halling

De maa ikke haane mig Fru Provstinde, vi er jo ikke allesammen födte Forretningsfeltherrer som Deres Sön.

Provstinden

Nej, eller med en rig Oliemöller i Ryggen som Ritmesteren.

Frk. Martha (rejser sig, gaar hen og lægger sin Arm om Provstinden, siger spögende)

Tante Mine, Du er ikke elskværdig i Dag, der er bestemt nogen, der har ærgret dig.

Provstinden

Der er nogen, der ærgrer mig hver Dag.

Frk. Martha (venligt)

Skal vi to följes ad nedad Gaden.

Provstinden

Jeg vil jo gerne först vide, hvordan det gaar med min Sön.

Frk. Martha

Det kommer han nok selv hen og fortæller dig, saa snart han ved ~~rigtig Besked~~.

Provstinden

(til Julie, der er blevet mere og mere nervös under Provstindens Drillerier)

Du vil maaske ogsaa helst ~~være alene med din Mand, naar han kommer~~?

Fru Julie

Ja, naar Farmor selv siger det -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Samtidig med at Prøvetiden rejses sig rejser Julie og Halling sig ogsaa.
Halling st. Par Skridt tilbage
Julie ~~forbi~~ bag Bordet. Stillingerne bliver

4
1 3 5

×× Julie bag Bordet og ind til højre, straks efter ind og ned mod Prøvetiden

Stillingen: Hans № 6.

4 Halling Julie 6 Hans
1
5 Martha
3 Prøvetiden

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden (rejser sig)

Hvorfor siger du det da ikke lige ud? - Du ved jo, hvor nödigt jeg generer.

FrumJulie

Farmor generer jo ikke saadan.

Provstinden

Aa, lad os endelig være ærlige overfor hinanden saa længe som muligt. (kort) Maa jeg faa mit Töj.

Halling (~~der han rejst sig, siger~~ noget forstemt)

~~Ja, jeg siger ogsaa Farvel nu.~~

Fru Julie (henter Provstindens Overtöj ude i Entréen)

Skal jeg hjælpe dig?

Provstinden (kort)

Tak, det gör Martha nok. (Der höres, som en Nögle i Entréen)

Fru Julie (hæver pludseligt Hovedet som i en Befrielse, siger næsten med Jubel i Stemmen)

Der er Hans.

Hans Höjer

(En smuk lidt graasprængt Mand nær ved de fyrre kommer ind fra Baggrunden tilhöjre. Der er noget usædvanligt sjælfuldt næsten forklaret over hans Træk - Han smiler og nikker til hver især og siger venligt, dog med en Smule Skuffelse i Stemmen) Naa, her er Fremmede -

Julie (der er gaaet ham i Möde, tager næsten ærbödigt hans Haand og kærtegner den)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Provstinden et Skridt frem og op
Julie staar paa høire Side af Hans

××

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Aa Hans, jeg har længtes saadan efter dig -

Hans Höjer (drager hende ind til sig og siger varmt)

Og jeg da -

× Provstinden

Sig mig lige inden jeg gaar, Hans, hvad ~~Noa~~ var ~~i Vejen?~~ det

Hans Höjer (lidt afværgende)

Jeg ved det ikke bestemt endnu Mo'er. Dr. Bangert kommer herhen om lidt og siger mig rigtig Besked.

Provstinden

Sagde han da ikke, hvad du skulde göre?

Hans Höjer (stadig ligesom undgaaende at tale om det)

Maaske kommer jeg til at rejse - - -

Provstinden

Hvorhen?

Hans Höjer

Davos - St. Moritz - jeg ved ikke endnu (stryger Julie kærligt over Haaret, da hun ser paa ham med bange Øjne)

Provstinden (der ikke fatter hans Sjæle-kval)

Er det da noget med Lungerne?

Hans Höjer (lavmælt)

Det er muligt, at det er Lungerne.

Provstinden

Jeg kan ikke begribe, ~~hvad~~ hvorfor du faar saadan noget fra, det ligger jo slet ikke til Familien, - saa maa det være paa din Fars Side.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans tager Provstinden Haand til Favnet – og gaar med sit Norske i Baggrunden

×× gives Julie Haand til Favnet og ud i Entreen fulgt galant af Hallin efter at han har sagt Favnet til Julie

××× Julie lidt hastigt ned mod Martha

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Höjer (ude af Stand til at behandle Spörgsmaalet videre paa den Maade)

Ja, undskyld Mor, jeg maa gaa ind til mig selv nu, - jeg kommer ikke mere i Forretningen i Dag - og der er nogle Ordrer, jeg maa telefonere derhen -

Fru Julie

Skal jeg da ikke komme ind til dig?

Hans Höjer

Om et Øjeblik Julie, om et lille Øjeblik, men kommer Dr. Bangert, sig det saa til mig. -

Fru Julie (nikker mildt)

Halling

Lad os haabe, Hans, det ikke er saa slemt.

Hans Höjer

Ja, lad os haabe det. (hilser venligt) Farvel Allesammen (ud tilvenstre i Baggrunden)

Provstinden

Hvem skulde have troet det - min stakkels Dreng (med et Suk) Ja Ulykken kan saamænd snart komme -

Halling (idet han giver Julie Haanden til Farvel)

Tab nu ikke straks Modet Frue. - Hör nu först, hvad Doktoren siger -

Fru Julie (beholder Marthas Haand i sin, trækker hende lidt tilside)

Vil du ikke nok komme her hen siden, - jeg er saa bange. - Du er den eneste, jeg har, foruden Hans.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie ind hen til Kanten af Flyglet staar lidt gaar saa hen og ringer ved Kaminen, saasnart Line er kommet ind gaar Julie foran Flyglet hen til Klaverpyten

×× Line samler alt Kaffetøjet paa Bakken paa det lille Bord flytter dette tilbage paa Plads og gaar ud

××× lænder. denne og næste Replik tager Doktoren Handskerne af og lægger dem og Hatten paa Flyglet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha (kærligt)

Jo Julie, jeg tænkte selv paa det samme - Farvel saa længe. (~~alle ud i Baggrunden~~) tager sit Pelskrave fra Flygeltolen.

× Fru Julie (staar et Øjeblik med Hænderne nervöst knugede i hinanden og ser sig ligesom raadlöst om, saa gaar hun hen [redacted] gröna Lyset

Line (ind fra venstre)

Fruen ringede?

Fru Julie (peger paa Kaffeanretningen)

Ja vil De tage alt det der ud Line -

×× Line.

Ja (begynder at samle Kopperne sammen)

Fru Julie (der er gaaet hen til Karnapvinduet spejder ivrigt ud)

Og sig saa til Frökenen, at hun skal give Karen Overtöjet paa og gaa Tur med hende saa snart som muligt.

Line

Ja, Vejret er jo ogsaa saa könt. (ud til venstre i Døren med Bakken)

Fru Julie (staar endnu et Øjeblik ved Vinduet saa löber hun over Scenen ud i Baggrunden til höjre og aabner uden at der ringes for Dr.Bangert)

Dr.Bangert (i Entréen)

God Dag, Frue, naa, jeg ventes nok?

Fru Julie

××× Ja, det var godt De kom Doktor (trækker ham febrilsk ved Frakkekraven ind i Stuen) jeg har staaet som paa Naale for at være den, der kom til at tale med Dem först.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr.Bangert

Jeg kan fortælle Dem,at jeg har gaaet hele Vejen og önsket det samme,men jeg stolede jo paa mit Held.

Fru Julie (~~idet hun mekanisk tager Doktorens Hat og Stok fra hem~~)

Ja,for De forstaar jo nok,Doktor,at jeg maa vide rigtig Besked,jeg maa kende Sandheden.

Dr.Bangert (tager sin Pels af,lægger den over en Stol) tilvenstre ved Flyglet

Naturligvis,det betragter jeg ogsaa som ganske nödvendigt i dette Tilfælde -

Fru Julie (ser spörgende paa ham)

Altsaa Doktor - er det rigtigt,at det er Lungerne?

Dr.Bangert

Ja, - heldigvis.

Fru Julie (forbavset)

De siger heldigvis?

Dr.Bangert

Ja,for skal det endelig være den Sygdom,er det da det Sted,hvor den er lettest at begrænse og at standse -

Fru Julie

Det er altsaa muligt - ikke sandt Doktor,at Hans kan komme sig [illegible],jeg mener helt blive den gamle lykkelige Hans igen?

Dr.Bangert

Hvis der er den rette Vilje til det. - Ja.

Fru Julie

Ja Vilje,det har Hans da -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie lidt tilvenstre

×× Julie bortvendt fra Doktor.

Julie vender sig mod Doktor.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr.Bangert

Ja vist,men her gælder det maaske nok saa meget Deres Vilje som hans. - Han maa være fuldkommen sikker paa,at det er Deres Vilje og Deres Ønske,at han skal leve.

Fru Julie

Det tvivler Hans da slet ikke om,det er jo netop hans Tillid,der er hans Styrke.

Dr.Bangert

Det er let nok for en Mand at have Tillid og være sikker,saa længe han er den stærke og den beskyttende. - Naar han bliver den svage og den, der trænger til Beskyttelse,saa kommer Tvivlen -

Fru Julie

Tvivlen om hvad?

Dr.Bangert

Tvivlen f.Eks. om han stadig vil være i Stand til at göre den lykkelig og glad,som han holder af -

× Fru Julie (sörgmodig)

Jeg skal altsaa være glad paa Trods af alt.

Dr.Bangert

Ja,De skal være glad,og Deres Tro paa, at han kommer rask hjem,maa ikke være til at rokke.

×× Fru Julie (nedtrykt)

Hvordan skal jeg dog vise ham det?

Dr.Bangert

Först og fremmest ved ikke at göre ham Afrejsen svær.

××× Fru Julie (forskrækket)

Men skal han da rejse ~~fra os~~ alene? Hvorfor kan Karen og jeg

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ikke følge med ham?

Dr. Bangert

Fordi Frue, det er en Sygdom, der paa næsten alle Punkter kræver Forsagelse -

Fru Julie

Jamen, det er jo umuligt, Doktor, han kan slet ikke undvære os.

Dr. Bangert

Nej, ikke hvis han har Mistanke om, at han har en fortvivlet og forgrædt lille Kone gaaende hjemme, - saa vil han pines af Længsel efter at komme hjem og tröste - Men det er det, han ikke maa. - De maa forhindre, at han kommer hjem, för hans Læge giver ham Lov, ellers vil hele Rejsen være spildt.

Fru Julie (med Forsög paa at smile)

Jeg skal nok være tapper Doktor, det lover jeg Dem.

Dr. Bangert

Det stoler jeg ogsaa paa - Men husk alle jamrende Breve frabeder vi os. - Hverdagspinerier og Smaasorger sætter vi helt paa Dören - De maa vænne Dem til ~~for hans Skyld~~ at se Tingene fra den lyseste Side, saa skal De se, saa gaar det ogsaa meget lettere for Dem selv.

Fru Julie (tager Doktorens Haand)

Han skal komme rask hjem Doktor, ~~det lover jeg Dem~~.

Dr. Bangert

Det var Ret, saa er vi altsaa Forbundsfæller - husk det - og trænger De paa noget Punkt til min Hjælp saa send blot Bud til mig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Og hele Tiden siger De mig Sandheden om ham, det lover De mig.

Dr. Bangert

Ja, det kan De stole paa.

Fru Julie (lidt gladere)

Ja, saa siger jeg, De er her nu, og saa gaar jeg ind til mig selv - for jeg mener, Hans maa have Ro til at tage sin Beslutning om at rejse. (hen aabner Dören i Baggrunden tilhöjre) Hans, Dr. Bangert er her - (til Doktoren) Farvel Doktor - (ud ~~tilhöjre~~ tilvenstre)

Hans Höjer (ind fra Baggrunden tilhöjre)

God Dag igen Doktor (ser sig forbavset om) Gik min Hustru.

Dr. Bangert

Ja, hun sagde, hun havde noget, hun skulde ordne, mens vi to talte sammen.

Hans Höjer (smiler glad)

Det er underligt nok, men det er altid, som om hun gætter mine Tanker.

Dr. Bangert

Saa er De sandelig en lykkelig Mand Höjer, tænk blot paa, hvordan Menneskene ellers hyler over Mangel paa Forstaaelse.

Hans Höjer

Ja, ja, jeg kender det jo godt selv, jeg ved, hvor pinagtigt det kan være, naar ens nærmeste vader rundt i Træskostövler, naar de burde liste paa Strömpesokker.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

+ Hans bryder Doktors tage Plads i Stolen tilvejre ved Bordet, den næste Replik sige Dr Bangert idet han sætter sig til Rette og ++ Hans gaar bag Bordet ove og sætter sig i Sofaen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr. Bangert (smiler)

Ja, det gör De vel.

Hans Höjer

Ja, jeg anklager ingen, det kan være Mennesker, der mener os det godt nok, men hvis Natur er mere robust. - Mennesker der -

Dr. Bangert (afbryder)

Ja, Mennesker, der altid siger, alt hvad de tænker og alligevel taler uden at tænke.

Hans Höjer

Eller maaske snarere uden at föle, - jeg mener, - de forstaar ikke at ~~fatte den~~ sætte sig ind i andens Sjælstilstand og kan derfor heller ikke veje deres Ord derefter.

Dr. Bangert

Der kan saa let dratte et Par Ord udenfor Vægten, naar man bruger mange af dem og ikke passer paa.

Hans Höjer

Ja, naturligvis. - Men Julie hun tager aldrig Fejl - Som nu i dette Tilfælde, - jeg föler mig for förste Gang i mit Liv som en raadlös Mand, og det vilde pine mig, om hun var Vidne til min Svaghed. × Vil De ikke sætte Dem Doktor Vorsaget

Dr. Bangert

Jeg forstaar ikke, at De kan sige, at De er en raadlös Mand, naar Deres Læge staar her ved Deres Side vrimlende fuld af gode Raad. - Hvad er det egentlig, De er i Tvivl om.

×× Hans Höjer

Om jeg bör foretage den Rejse eller ikke.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr. Bangert (smiler)

Ja, det gør De vel.

Hans Højer

Ja, jeg anklager ingen, det kan være Mennesker, der mener os det godt nok, men hvis Natur er mere robust. - Mennesker der -

Dr. Bangert (afbryder)

Ja, Mennesker, der altid siger, alt hvad de tænker og alligevel taler uden at tænke.

Hans Højer

Ofte maaske snarere uden at tænke, - jeg mener, - de forstår ikke at tænke den anden Sjælstilstand og kan derfor heller ikke vælge deres Ord derefter.

Dr. Bangert

Der kan saa let drøftte et Par Ord uenefor Vognen, naar man bryder mange af dem og ikke passer paa.

Hans Højer

Ja, naturligvis. - Men Livet kun tager alvorlig Ejd - Som nu i dette Tilfælde, - jeg føler mig for første Gang i mit Liv som en voksen Mand, og det vilde gine mig, om kun var Vidne til min Sejr.

Dr. Bangert

Jeg forstaar ikke, at De kan misbruge Deres en voksen Mand, naar Deres Øjne aabner Øjet ved Berøringen vidnende Tvivl om. Tvivl af gode Raad. - Hvad er det egentlig, De er i Tvivl om.

Hans Højer

Om jeg bør forbinde den Retsag eller ikke.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr.Bangert

Det er der jo slet ingen,der har bedt Dem om at spekulere over - Deres Læge siger ganske simpelt! -"De skal rejse".

Hans Höjer

De ved jo godt Doktor,at det,jeg frygter,ikke er Liv eller Död,men at hale Tiden ud og göre Pinen lang til ingen Nytte - ja,jeg tænker ikke paa mig selv alene,men mindst ligesaa meget paa hende.

Dr.Bangert *trækkende Stolen lidt nærmere Hans*

Hör nu,min kære Fabrikant. - Lad os sige,at en Mand ligger til Sengs med et nyt Benbrud og hans Læge siger til ham:" Ja,hvis De bliver roligt liggende i to Maaneder,saa vil De faa Deres fulde Förlighed igen,men springer De op og gaar paa Bal,för jeg giver Dem Lov,saa vil De blive Kröbling Resten af Deres Liv". - Vil De saa ikke anse det for at være en ligefrem forbryderisk Letsindighed,hvis Manden gaar paa Bal.

Hans Höjer (med et Smil)

Jamen Doktor,synes De egentlig,at mit Tilfælde taaler Sammenligning -

Dr.Bangert

Ja,det gör, - for hvis De rejser bort nu og retter Dem efter Deres Læges Forskrifter, - og hvis De gennemförer Deres Kur,saa kan De om fire--fem Maaneder komme rask hjem. - I modsat Fald kan De maaske leve i mange Aar endnu,men som en svag Mand.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Höjer

De betragter det altsaa som givet, at jeg kan blive fuldstændig rask.

Dr. Bangert

De kan blive rask, hvis De vil. - Og det vil De - fordi det er Deres Pligt overfor Deres Hustru og Deres Barn - Synes De ikke, de begge kan göre Krav paa Deres Omsorg og Kærlighed endnu i mange Aar.

Hans Höjer (lidt efter - som efter en tagen Beslutning)

Hvornaar vil De have, vi skal rejse?

Dr. Bangert

- De siger vi -

Hans Höjer

Ja, naturligvis - min Hustru og Karen og jeg.

Dr. Bangert

Kære Höjer, hvis De vil lytte til mit Raad, som jeg giver Dem ud fra mange Aars Erfaring, saa rejser De alene -

Hans Höjer

Men hvorfor dog det, naar nu Forholdene er saadan, at de kan rejse med - Ved De, hvad det er, De vil tage fra mig - de to vigtigste Faktorer i mit Liv - mit Arbejde - og de to, som jeg holder af, - d.v.s. alt det der betyder noget for mig.

Dr. Bangert

Jeg kunde give Dem mangfoldige Grunde, den simpleste, er den, der hedder Forsagelse i Arbejde - i Fornöjelser - og i Kærlighed. Al Deres Energi maa samle sig om et eneste - Deres Helbred. - Det gör slet ikke noget, De keder Dem, - det vil kun ægge Deres Livskraft.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Karen ind og ned mellem Bord og Sofa

×× klemmer sig mellem Bordet og Hans Knæ helt frem med Ryggen til Publikum

××× er Bangert op.

— ° — Hans rejser sig for at afbryde Barnets Forsøg paa at kysse ham.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(Dören til venstre aabnes, og Karen ifört Spaseredragt kommer styrtende ind fra venstre, fulgt af sin Bonne)

Karen

Nu skal jeg ud og spasere, men du skal först have et Farvelkys - du södeste Fatter. ×

Hans Höjer (böjer sig over Karen for at kysse hende, men standser, - da Doktoren gör en afværgende Bevægelse, - siger saa blidt lidt sörgmodigt) Paa Panden, - Karen, kun paa Panden.

Karen (stædigt) ××

Nej et rigtig Matroskys, - saadan som du ved nok - (Höjer retter sig) Vil du ikke, du er en sær Far.

××× Dr. Bangert (hen, tager Karens Haand og förer hende mod Dören til Entréen)

Hör, nu skal du gaa, ~~mens Vejret er godt~~ - du lille Ugelspil. Du skal gaa ud og se paa, hvordan Folk löber paa Skjöter nu -

Karen

Jeg skal ogsaa löbe paa Sköjter næste Aar, siger Mor - (til Bonnen, som nu tager hendes Haand) Det er en sær Far - ikke? (begge ud tilhöjre i Baggrunden)

Dr. Bang (hen til Höjer, der har vendt sig bort med et smerteligt Udtryk - lægger sin Haand paa hans Skulder.) Hvad staar De nu og grubler over?

Hans Höjer (bedrövet)

Min Tvivl - Doktor, var da ikke saa helt ubegrundet.

Dr. Bangert (indtrængende)

Jeg har jo sagt Dem, at det altsammen kun behöver at være en Overgang. - Plag Dem ikke selv med al den Tænken frem

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

og tilbage. De skal rejse snarest muligt - i Morgen allerede for at undgaa alle Smaapinerier -

Hans Höjer

Hvordan skal jeg faa sagt til Julie, at jeg rejser alene?

Dr. Bangert

Det ved hun allerede, vi talte sammen för herinde.

Hans Höjer (forbavset)

Ved hun det - hvordan - og hvad sagde hun?

Dr. Bangert

Hun sagde det samme, som hun sikkert venter at höre af Dem - at det jo altsammen var ligegyldigt og Smaating, naar blot De kom rask hjem -

Hans Höjer

Det tror hun altsaa paa?

Dr. Bangert

Ja, det tror hun paa, og det vilde være Synd at tage hendes Tro fra hende - synes De ikke? - Tænk paa, hvad det vil sige for hende at komme til at sidde alene tilbage i Angst og Uvished -

Hans Höjer

Ja, det har De Ret i, det vilde være Synd af mig at göre hende ængstelig (lidt lysere) Men De kan være rolig - jeg skal nok vise hende et glad Ansigt - jeg skal ikke göre hende det sværere end det allerede er. - Tak Doktor, fordi De mindede mig om det.

Dr. Bangert (glad)

Saadan Höjer, - jeg tænkte nok, De ikke var den Mand, der löb fra et Ansvar - Saa forholder vi os altsaa, som vi af-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Dr. Bangert over til højre ifører sig Pelsen tager sin
Handske paa og Hatten i Haanden

talte. (idet han tager sin Frakke paa) Nu ordner De alt til Rejsen - og saa kommer jeg hen til Dem i Morgen Formiddag med nogle Adresser og et Brev til Lægen dernede. - Og saa - fra dette Øjeblik skyder vi alle bekymrede Tanker til Side, - ikke sandt. - Pröv paa at betragte det Hele, som om det kun er en behagelig Rekreationsrejse, De skal foretage (idet han giver Höjer Haanden til Farvel) Og glem saa ikke et eneste Øjeblik, at af Deres Viljestyrke afhænger i det mindste tre Menneskers Lykke.

Hans Höjer

De skal nok blive tilfreds med mig, jeg skal blive en Mönsterpatient Doktor, det lover jeg Dem - Farvel Doktor -

Dr. Bangert

Farvel - Farvel. - Hils Fruen - jeg skal nok holde godt Øje baade med hende og med Karen, mens De er borte.

Hans Höjer (följer Doktoren ud i Entréen)

Tak, ja det vil være mig en Beroligelse - Farvel - (atter ind fra Baggrunden tilhöjre, hans Udtryk er ligesom lysere og lykkeligere end för - over tilvenstre - aabner Dören og kalder) Julie, er du derinde?

Fru Julie (ind i Spisestuen)

Ja, nu kommer jeg (ind fra venstre) Er Doktoren gaaet?

Hans Höjer

Ja, han gik lige nu - Hvad er det, du bestiller?

Fru Julie (smiler glad)

Jeg ser skam efter, om dit Töj er i Orden, jeg maa jo sörge for, at du kommer pænt afsted.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Höjer (smiler tilbage)

Og det kan du tænke paa nu?

Fru Julie

Du har jo selv lært mig,Hans,at man skal göre sin Pligt i alle Livets Forhold.

Hans Höjer (tager begge hendes Hænder)

Sikken en lærevillig Elev jeg har. - Bare jeg ogsaa kunde lære dig ikke at være altfor bedrövet,naar jeg nu rejser fra dig.

Fru Julie

Det er saa pænt af dig,Hans,at du mest tænker paa mig,for det er jo da meget værre for dig, - jeg har dog Karen,men du maa savne os begge to.

Hans Höjer

Ja,Julie - Men jeg har jo hele Tiden Hjemkomsten at glæde mig til -

Fru Julie (glad)

Ja,ikke sandt - Ved du,hvad jeg har regnet ud, - at det er saadan noget som hundrede og tyve Dage,du skal være borte - jeg vil tælle fremad,til jeg naar tres, - og saa vil jeg begynde at tælle tilbage igen - (lægger sin Kind ind imod hans) Tænk Hans - den Dag jeg kan begynde at tælle tilbage. Naturligvis vil jeg föle det lidt tomt,naar jeg i fire Maaneder ingen har at kigge efter fra Karnappenderhenne - Og den lille Lyd,naar Entrénöglen knirker i Laasen - hvor jeg vil savne den (med Taarer) Hans,jeg tror næsten ogsaa,jeg vil komme til at savne én,der kommer for sent til Maaltiderne.

Hans Höjer

Du græder jo, - Julie.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Nöler (smiler tilbage)

Og det kan du tænke paa nu?

Fru Julie

Du har jo selv lært mig, Hans, at man skal gøre sin

Pligt i alle Livets Forhold.

Hans Nöler (tager begge hendes Hænder)

Sikken en Jærevillig Elev jeg har. - Bare jeg ogsaa

kunde lære dig ikke at være altfor bedrøvet, naar jeg maa rejse

fra dig.

Fru Julie

Det er saa pænt af dig, Hans, at du ment tænker paa

mig, for det er jo da meget værre for dig. - Jeg har dog

Karen, men du mas savne og begge to.

Hans Nöler

Ja, Julie - Men jeg har jo hele Tiden Hjemkomsten

at glæde mig til -

Fru Julie (glad)

Ja, ikke sandt - Ved du, hvad jeg har regnet ud, - at

det er snaadan noget som Hundrede og tyve Dage, du skal være

borte - jeg vil telle fremad, til jeg naar tre, - og saa vil

jeg begynde at telle tilbage igen - (tager sin Mund ind imod

hans) Tænk Hans - den Dag jeg kan begynde at telle tilbage.

Naturligvis vil jeg føle det lidt lomt, naar jeg i tre Maaned-

er ingen Mor at kilde efter fra Kanapudestenene - Og den

lille Lyd, naar Barnögleu tinker i Døren - Hvor jeg vil

savne den (med Taarer) Hans, jeg tror næsten ogsaa, jeg vil

komme til at savne ën, der kommer for sent til Maaltiderne.

Hans Nöler

Du græder jo, - Julie.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie (smiler gennem Taarer)

Gör jeg - (törrer Øjnene) Næ, men saa er det af Glæde. - Jeg er saa taknemmelig, - vi vil begge to være saa taknemmelige Hans, - baade fordi det blev opdaget tidligt nok - og fordi vi har Raad til, at der kan blive gjort, hvad der skal göres.

Hans Höjer

Ja, du har Ret, - Julie.

Fru Julie (smiler)

Og saa er jeg saa ~~lykkelig~~ glad over, at jeg i Dag rigtig har opdaget, hvor lykkelig jeg er - jo, for kan du ikke forstaa, naar Dagene gaar godt og rolige Alledsammen, naar man altid er rask og tilfreds, saa gaar man jo ikke saadan og tænker paa, hvor helt anderledes, det kunde være - og hvor meget man har at miste ~~af~~. Men nu Hans - ~~ikke sandt~~ - nu föler vi ~~jo med ét~~, hvor megen Glæde vi allerede har haft - og hvor meget smukt og lykkeligt vi endnu kan have tilbage at opleve sammen, naar du nu kommer rask ~~tilbage~~ hjem igen. - Vi har rigtignok meget at leve for - vi to.

Hans Höjer (drager Julie ind til sig, siger bevæget)

Ja - Julie - Tak Julie - Jeg föler ligesom du - vi har virkelig meget at leve for - (Det ringer i Entréen) Hvem kan det være nu? Jeg vil nödig tage mod nogen nu -

Fru Julie

Det er vist bare Martha. -

Hans Höjer (varmt)

Naa Martha - ja, det er en anden Sag.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Stillinger.

Martha

Julie Hans Hans

Flygel

Karen

(kommer hurtigt, fulgt af Martha ind fra Baggrunden tilhöjre, - löber over Gulvet hen til Faderen)

Om Forladelse Far. - Du er ingen sær Far.

Frk. Martha

Jeg traf Karen paa Gaden, ~~hun var i daarligt Humör~~ - hun syntes ikke, hun havde været rigtig söd, hun vilde absolut op igen, saa mente jeg, ~~det var bedst at tage hende med~~ -

Hans Höjer (slutter baade Julie og Karen ind i sine Arme - ser lykkelig fra den ene til den anden)

Se blot Martha - hvor meget jeg ejer — Aa Martha - jeg er saadan en lykkelig Mand.

(Martha vender sig stille bort og törrer en Taare bort fra Øjnene -)

Tæppe.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Sine ind, saa snart han har lukket Døren bemærker ind Inger hun sit sammenkrøllede Papir fra Kalleing Martha som Julie har kastet paa Kammin og gaar ind.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

2den Akt.

Samme Dekoration som förste Akt. Fire Maaneder senere.

Julie

(staaende ved den aabne Dör ind til Spisestuen)

Jeg har lagt Dugen og Servietterne frem. - Ja naturligvis er det det fine Damask - hvad ellers Line? paa en Dag som denne - Og vi skal have de gamle, slebne Rhinskvinspokaler. - Blomsterne skal jeg nok selv ordne tilsidst - Nej - der skal kun dækkes til os tre - (det ringer i Entréen)

Jeg lukker selv op Line, bliv kun ved Borddækningen. (ud i Entréen, kommer tilbage med en Buket indpakket som fra Blomsterhandleren, siger ind til Line, idet hun lukker op for Blomsterne) - Det var flere Blomster, de bliver ved at strömme ind. - (læser paa Kortet og faar pludselig et tankefuldt Udtryk - Gaar langsomt hen til Flygelet og lægger Blomsterne fra sig dér - sætter sig saa - stadig som i dybe Tanker foran Tangenterne - Lidt efter begynder hun at spille, ganske sagte og med et Ansigtsudtryk, som lyttede hun til en fjern Stemme. - Det ringer atter i Entréen, - Julie standser sit Spil, lægger Hænderne i Sködet og ser mod Dören, som Line lidt efter aabner for)

Frk. Martha (ogsaa hun bringer Blomster)

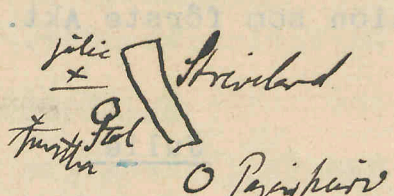
Naa Julie! (siger hun blot, men hendes Ansigt lyser af en stærk varm Glæde.)

Fru Julie (springer glad op)

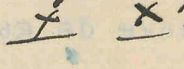
Aa, Martha - hvor var det dejligt, du kom. (tager hendes

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie tager Martha under Armen og ned ved Skrivebordet i Forgr. Tilskjær

×× Julie forbi Martha lidt tilvenstre

× ××× Julie et Skridt til med venstre

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Arm og fører hende hen til Skrivebordet) Se her Marthas, min Kalender, min lille Længselskalender, som du kalder den, - den sidste Dato er slettet, er det ikke et dejligt Syn.

Frk. Martha

Ja Julie - saadan et Øjeblik er vidunderligt, det er som at staa ved et Skel og have trang daarlig Vej bagved, og lys smuk Vej foran -

Fru Julie

- Ja Martha. - Har du set, hvor smukt her er, det er dejlige Blomster, - ikke? - der er saa mange, der tænker paa ham i Dag.

Frk. Martha

Det bliver en lykkelig Hjemkomst - jeg bringer forresten ogsaa lidt Blomster - i al Beskedenhed, men det er hans Undlingsblomst, (giver Julie Blomsterne, som et Øjeblik har ligget paa Skrivebordet)

Fru Julie (aabner Papiret)

Ja, Violer, det har du skam Ret i. - De skal paa Middagsbordet, de skal smykke vores Festbord - Martha, - jeg strø nogle af dem ud over Dugen! - Undskyld et Øjeblik, jeg vil blot bede Line om at lægge dem paa et koldt Sted - (over mod venstre)

Frk. Martha

(opdager Blomsterne paa Flygelet, - tager dem)

- Der ligger flere Blomster her, skal de ikke i Vand, - de er forresten smukke - hvem er de fra?

Fru Julie (lidt kort)

De er fra Ritmesteren.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie tager Buketten fra Martha

×× fra Midten af Scenen

Frk.Martha

Tag dem med dig ud,det er da Synd for Blomsterne, at de skal ligge og visne.

GFru Julie

Ja,lad mig saa faa dem da - (ud tilvenstre med begge Buketter,straks efter ind igen - lukker Dören ind til Spisestuen)

Frk.Martha

Hvor har du Karen?

Fru Julie

Hun er ved at blive klædt paa, - hun bliver saa nydelig i sin nye hvide Foraarskaabe - Hans vil nok blive glad for hende - Du vil nok tage hende med ud paa Banegaarden,Martha.

Frk.Martha

Ja naturligvis,jeg er skam helt stolt over Æren. Du bliver altsaa hjemme og tager imod ham her,som vi aftalte i Aftes.

Fru Julie

Ja,forstaar du ikke godt det,Martha,der maa være lukkede Döre om os og ingen Øjenvidner,naar vi sees igen förste Gang,jeg vil have Lov til at være,som jeg maa være. -

Frk.Martha

Ja,jeg forstaar det saa godt,det er ogsaa det smukkeste,at du alene venter ham her i Hjemmet,hvor du har gaaet og længtes efter ham.

Fru Julie

Saadan föler jeg det i alt Fald. - Men Martha,du staar jo der med Overtöjet paa endnu - Læg dog - ~~Jakketten~~

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha begynder sit Overtøj paa Stolen tilv. for Flygtet

×× Julie bytter Martha Stolen tilbøjer ved Bordet
Martha gaar forbi og sætter sig

fra dig og sæt dig ned og tal lidt med mig - der er tyve Minutter endnu til du skal til Toget, de vil blive saa lange som tyve Timer, hvis jeg skal være alene -

Frk.Martha (idet hun lægger sin Jakket) Ja, der er jo god Tid.

Fru Julie (tager Jakketten, peger paa en Lænestol)

Sæt dig her, - vil du ikke have et eller andet?

Frk.Martha

Nej Tak - ikke nu.

Fru Julie

Jeg har jo tænkt mig, at I allesammen skulde tage herop fra Banegaarden og önske Hans velkommen ved et Glas Vin, - det vil I vel nok?

Frk.Martha

Ja Tak, Julie, og saa sörger jeg for, at Hans og Karen körer alene bort i den förste Vogn saadan, at de kommer her lidt för vi andre.

Fru Julie (sætter sig paa Armen af Marthas Stol, lægger Haanden paa hendes Skulder)

Tak Martha, - (lidt efter) jeg troede forresten Farmor var kommet herop, för hun tog paa Banegaarden.

Frk.Martha (smiler)

Næ, hun er skam fornærmet.

Fru Julie

Er det, fordi hun ikke skal spise til Middag her i Dag?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie rejser sig men bliver stående

Frk.Martha

Ja,det er nok Grunden.

Fru Julie

Jamen,forklarede du hende da ikke -?

Frk.Martha.

Jo,naturligvis,jeg fortalte hende,hvordan Hans havde skrevet hjem,at han glædede sig til den förste Dag igen at sidde til Bords mellem dig og Karen og slet ingen andre have i Stuen. - ~~Du kan tro,det Pensionatsbiv har ikke været noget for ham.~~

Fru Julie

Forstod hun da ikke det?

Frk.Martha

Hun havde nu tænkt sig det paa en anden Maade - og du ved jo nok,hvor svært det er for hende at forstaa,at det ikke længere er hende,der bestemmer alt.

Fru Julie (efter en lille Pavse)

Undertiden,Martha,kan jeg slet ikke begribe,at Hans er hendes Sön.

(Frk.Martha)

Hans er saa helt og holdent sin Fars Sön.

Fru Julie)

Jeg önsker saa tit,at jeg havde kendt Farfar— alle Mennesker taler saa smukt om ham.— - - - - - - - - - - - - - - -

Frk.Martha

Det er ikke mere end han har fortjent.— - - - - - - -

Fru Julie

Jeg kan godt se paa Billederne,at Hans ligner ham,

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie begynder Martha atter og for Enden af Bordet (alle. mode: Stue)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

han har samme Slags Øjne, - (ser Martha ind i Øjnene) Det har du ogsaa Martha.

Frk.Martha

Det er ikke saa underligt,Hans lignede jo sin Far, som jeg lignede min Mo'er.

Fru Julie

Hvordan mon det egentlig er gaaet til,at Farfar blev forelsket i Farmor,har du nogensinde hört noget om det?

Frk.Martha

Ja,Mor har fortalt mig et og andet om det.

Fru Julie

Hun har vist været meget smuk.

Frk.Martha

Ja,hun skal have været smuk. Hun var eneste Barn, meget forkælet og en yderst feteret Baldame, - men det var nu ikke de Egenskaber,der fængslede Onkel Jens.

Fru Julie

Hvad da?

Frk.Martha

Mor har sagt,at den förste Gang,Onkel Jens egentlig lagde Mærke til hende,var,da hun havde mistet sine Forældre, - de döde temmelig hurtigt efter hinanden. Det var en Dag,da hun sad hjemme hos dem,hun var helt sortklædt og saa rörende hjælpelös i sin Fortvivlelse. Der var i Onkels Karakter en Beskyttelsestrang,som Hans jo forresten ogsaa har arvet efter ham,og Mor saa godt,at der fra den Dag kom noget ömt og kærligt i Onkels Væsen overfor hendes Veninde -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Tror du ogsaa, hun blev forelsket i ham -

Frk. Martha

Jeg synes jo, det var umuligt andet, saa god som han var mod hende - men det er jo ikke udelukket, at hun tillige har haft Øje for den Fordel, det var, at faa sit eget Hjem dengang.

Fru Julie

Jeg har hört sige, at Farmór altid skal have været saadan en praktisk Natur.

Frk. Martha (smiler)

Lidt for praktisk maaske for en Præstekone. - Hun var ikke bange for at lade et opmuntrende Ord falde til Sognebörnene om Offrene, og det stödte naturligvis En og anden.

Fru Julie

Men Farfar, han maatte da lide ved saadan noget, pinte hendes Væsen aldrig ham.

Frk. Martha

Hvis det har pint ham, saa var han i hvert Fald ikke den Mand, der talte om det eller beklagede sig. - Men det var nu heller ikke saa slemt den Gang. Han ligesom dækkede over de værste Kanter, hendes Væsen havde, med sin usædvanlige Finfölelse. - Det var egentlig först, da hun blev alene og hendes Kaar blev smaa, at alt det haarde kom frem i hendes Karakter. - Det, som för löd i hendes Mund som kaade Drillerier, er nu blevet til bitre Sarkasmer - Men hun har kæmpet som en Lövinde for sin Søn, og der er ingen Tvivl om, at hun baade elsker ham og har Respekt for ham.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie rejser sig og går hastigt [illegible] tilbage; Baggrunden

×× Julie med standser ved Mathes Side

××× Julie lidt tilbøjet

— · —

Julie hen til Mathe tilv.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Men mig elsker hun sandelig ikke - (rejser sig, gaar heftigt frem og tilbage) Aa, naar jeg tænker paa, hvad jeg har maattet lide i Vinter, hvor jeg ikke har haft Hans til at beskytte mig overfor det, du kalder hendes Sarkasme og hendes Mistro.

Frk. Martha (blidt)

Jeg har gjort, hvad jeg kunde ~~for at hjælpe dig Julie~~, men ~~og vi~~ var ~~jo~~ enige om, at vi maatte skaane Hans.

Fru Julie (hen, lægger sin Arm om Marthas Hals)

~~Det har du.~~ Husker du den Aften ~~Martha~~?

Frk. Martha (tager Julies Haand og kærtegner den)

Du sad dernede i Sofahjörnet og kröb sammen som en lille forpjusket Fugl.

Fru Julie (heftigt)

Hun havde drillet os, hun havde tirret os, bogstavelig talt jaget os mod hinanden.

Frk. Martha

Men nu er det jo altsammen overstaaet Julie, - nu maa du ikke tænke mere paa det, - nu skal du kun være glad -

Fru Julie

Men hvis det nu ikke var overstaaet - hvis - -

Frk. Martha

Hvad mener du Julie?

Fru Julie

Dr. Bangert var her i Formiddag -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie lidt tilbøjelig

×× Julie tilbage til Martha

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Naa? -

Fru Julie

Og han sagde, at han var bange for, at Hans rejste hjem, för han burde.

Frk.Martha

Det ligner ikke Hans at handle saa overilet. - Lægen har sikkert givet ham Lov.

Fru Julie

Ja, Lægen har givet sin Tilladelse, men det var kun fordi at Hans' Længsel og Hjemve i den sidste Tid havde været saa overvældende, at han mente, det vilde være skadeligere for ham at blive end at rejse hjem - Og nu er jeg blevet saa bange, aa saa bange Martha -

Frk.Martha

For hvad, Julie?

Fru Julie

For at Farmor kan have skrevet noget, der har gjort ham nervös.

Frk.Martha

Det er umuligt, det har hun ikke vovet.

Fru Julie

Burde jeg ikke fortælle Hans, det der skete?

Frk.Martha

Der skete jo slet ikke noget - Julie.

Fru Julie

Jeg glemte dog mig selv den Aften -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha rejser sig ret til Julie

×× Julie kan til Karnapparatet til højre
Martha kan og tager sit Overtøj paa

××× Julie standser denne Replik ved Flygtet
og gaar. Stillingen bliver

Julie Karen
± × × Martha

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Du sögte Beskyttelse hos et Menneske, som du vidste holdt af dig - det er det Hele.

Fru Julie

Og han sagde Ord, der aldrig burde have været sagt.

Frk.Martha

Og som heller aldrig var blevet sagt, hvis hun havde lagt ham dem i Munden.

Fru Julie

Nej, det er sandt nok -

Frk.Martha (indtrængende)

Og du skal se Julie, naar du og Hans först staar overfor hinanden igen og ser hinanden i Øjnene, saa er alt andet glemt med det samme.

Fru Julie

Tror du Martha?

Frk.Martha

Ja, det er jeg sikker paa -

(Der höres et Automobilhorn)

Fru Julie

Det er vist Bilen, der skal hente jer (hen til Karnapvinduet) ja, der holder den.

Karen (i sin hvide Foraarskaabe ind fra venstre)

Bilen er der - Bilen er dernede - Skynd dig Tante Martha - nu kommer Far.

Fru Julie (til Martha, der staar og knapper sin Jakket)

Er hun ikke fin - (vender Karens Ansigt op mod Martha)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha begge Damen om Kaffen dreier rundt og gaar mod Entréen. Julie vrir et Skridt

×× Fine lidt indenfor Døren til Spisestuen
Julie midt for ved Kamin

× Fine ens med Blomsterne. Julie hen og begge Døren paa.

××× Fru Julie hen ved Spejlet mellem Spisestuedøren og Dagligstuen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

og kan du se,hun har Familieöjnene -

× Frk.Martha (nikker tavs,lægger sin Arm ligesom beskyttende om Karen)

Ja saa gaar vi og henter ham til dig Julie - tag nu glad og lykkelig imod ham. -

(Karen og Martha ud i Baggrunden tilhöjre)

×× Line

(ind fra venstre med Ritmesterens Blomster)

Hvor skal jeg sætte Blomsterne?

Fru Julie (der har staaet i dybe Tanker - vender tilbage til det forestaaende)

Sæt dem ~~hen paa Skrivebordet~~ Line - ~~Og vil De saa lægge Kniplingsdugen paa Bordet her og~~ sætte Bakken med Vinen ~~herind~~ - om ti Minutter kan de være her -

(Line) (medens hun ~~lægger Dugen paa~~)

Det skal rigtignok blive morsomt at se Fabrikanten igen.

××× (Fru Julie)

Hvordan tror De han ser ud Line?

(Line)

Ih - storartet,naturligvis - (ud tilvenstre,lidt efter ind med Bakken ordner Karafler og Glassene paa Bordet)

Fru Julie) (der har stillet sig foran et Spejl)

Er De nu vis paa,Line,at det er den Kjole,jeg har, der klæder mig allerbedst?

Line

Ja hvis Fruen ikke vil have en af dem med Slæb,

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Fru Julie spurt i Forbindelse og midt på Scenen

×× Julie over til Skrivebordet til højre

Fru Julie

Nej, det skal være en Hjemmekjole (tager nogle Blomster og holder dem hen til Kjolen) Skulde jeg tage Blomster paa?

Line

De bliver bare straks trykkede.

Fru Julie (lægger Blomsterne fra sig - ler)

Det gör de Line, de bliver knugede, - [redacted], - Line, er det længe siden De saa Deres Kæreste sidst?

Line

Det var, da jeg havde Udgangstur.

Fru Julie

De skal faa Udgangstur i Morgen -

Line

Ih - bevares -

Fru Julie (gaar hen til Skrivebordet, tager Penge fra en af Skufferne)

Her har De ti Kroner, saa kan De gaa ud [redacted] i Teatret - eller hvor De vil. -

Line (tager Pengene)

Tak Frue, men hvis Fruen ikke har noget imod det, vil jeg hellere have Lov til at köbe en Dug og seks Servietter.

Fru Julie (smiler)

Hvor De er praktisk, Line.

Line

Det bliver man, naar man aldrig har haft mange Penge at rutte med.

(Det ringer ved Hoveddören)

Fru Julie (nervöst)

Hvad er nu det? jeg vil ingen se nu.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie går over tilvenstre som mod Bordet

×× Julie løber over til højre mod Kanapéen

××× Siri går ligesom lidt tilbage i Stuen og over mod Kanapéen bagom Flygtet saa —

1°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

2°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

3°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

4°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

5°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

6°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

7°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

8°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

9°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

10°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

11°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

12°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

13°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

14°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

15°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

16°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

17°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

18°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

19°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

20°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

21°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

22°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

23°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

24°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

25°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

26°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

27°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

28°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

29°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

30°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

31°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

32°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

33°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

34°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

35°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

36°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

37°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

38°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

39°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

40°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

41°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

42°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

43°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

44°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

45°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

46°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

47°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

48°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

49°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

50°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

51°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

52°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

53°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

54°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

55°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

56°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

57°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

58°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

59°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

60°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

61°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

62°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

63°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

64°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

65°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

66°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

67°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

68°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

69°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

70°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

71°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

72°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

73°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

74°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

75°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

76°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

77°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

78°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

79°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

80°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

81°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

82°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

83°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

84°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

85°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

86°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

87°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

88°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

89°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

90°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

91°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

92°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

93°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

94°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

95°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

96°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

97°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

98°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

99°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

100°) går Julie med et Skridt eller to tilbage paa Skrivebordet over til Bordet tilvenstre

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Line (mod Baggrunden tilhöjre)

Nu skal jeg besörge dem væk. (ud, straks efter ind)
Det var bare flere Blomster, - de er skam i Vase.

Fru Julie

Lad mig se dem Line (Line pakker ud)
- Nej hvor den er smuk, den er fra Kontorpersonalet, - sæt den hen paa Flygelet, det er snart det eneste Sted, der er Plads.

Line (idet hun sætter Vasen)

Det er en af dem, man skal være forsigtig med.

Fru Julie (lytter, löber mod Karnapen)

Der er de vist, - hörte De ikke en Bil.

Line

Dem suser der jo saa mange forbi af.

Fru Julie

Nej, det var ikke den (flytter nervöst Smaating fra det ene Bord til det andet)

Line (ser forbavset op)

Hvorfor gaar Fruen og bliver ved med at flytte Askebægere frem og tilbage -

Fru Julie (med et Askebæger i hver Haand)

Askebægere? (smiler) Line, har De nogensinde hört, at nogen er blevet tosset af Glæde.

Line

Nej, det er aldrig forekommet i min Familie, men der har naturligvis heller aldrig været saa megen Grund til det.
(Solen bryder frem gennem Karnapvinduet)

Fru Julie (overströmmende lykkelig)

Solen, Line - se Solen. - Just da Herskaberne steg i

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie sætter det ene Askebæger tilbage paa
Bordet

×× Julie skynder sig sætte det andet Askebæger
paa Flygeltæppet og løber med Kaaben

××× Julie (forbi tilv.) forbi Flygelet, standser midt i Stuen
××

×××

— o — Karen kommer ind naar Hans har taget
Julie i sine Arme løber klagende
i Armene og bagpaa forbi Forældrene
og ind til venstre

" " Hans gaar frem: det har dog Julie
med sig

Φ Julie gaar lidt bagtaus (lidt tilbage) med begge Arme ud-
bredt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Land bröd Solen frem - Festarrangementet er skam i Orden (presser Haanden mod Hjertet) Nu kommer han Line, - nu er han paa Vejen hjem - Gaa Line, - skynd Dem - gaa - lad mig være alene.

Line (tager Bakken, skynder sig ud)

Fru Julie (löber mod Karnapen, staar en Stund urörlig, snapper saa pludselig sit Lommetörklæde fra Bæltet og vinker ivrigt. Vil löbe mod Dören, men standser midt i Stuen - Nöglen höres i Entrédören - Julie löfter svimmel af Lykke begge sine Hænder mod sit Hoved)

Hans Höjer (aabner Dören i Baggrunden tilhöjre ~~skyder Karen foran sig ind~~. Et Øjeblik ser de hinanden dybt ind i Øjnene, saa glider Julie ordlös ind i hans Favn og skjuler sit bevægede Ansigt ved hans Skulder.) —o—

Karen (ser paa de to, der synes at have glemt selv hendes Nærværelse, löber ud tilvenstre raabende)

Far er her Line og Marie - Far er her.

Hans Höjer (stille bevæget)

Jeg har jo næppe set dit Ansigt endnu Julie.

Fru Julie (ser op)

Hvor du er blevet smuk, Hans - saa solbrændt, - og rask ser du da ud.

Hans Höjer (bekymret)

Men du, Julie, har faaet tynde Kinder -

Fru Julie (smiler ömt, purrer op i hans Haar)

Og du har faaet flere graa Haar.

Hans Höjer (drager hende tættere ind til sig) Julie (kysser hendes Mund)

Fru Julie (tager hans Haand og förer ham

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans sætter sig i Stolen ved Bordet.

×× Julie her til venstre

—o—

××× Hans løber med mulen Sæbe g Bordet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

længere frem i Stuen) Ja - velkommen hjem da Hans. - Synes du ikke,her er smukt?

Hans Höjer (ser sig omkring)

Hvor kommer dog alle de Blomster fra?

Fru Julie

Fra Mennesker,der allesammen holder af dig -

x Hans Höjer

En saadan Hjemkomst er Erstatning for mange Savn. (sætter sig,ser sig om med et lykkeligt Smil) Ja,nu sidder jeg her altsaa igen.

xx Fru Julie (lægger Armen om hans Hals)

För du kom,syntes jeg,det var Aar siden,jeg saa dig sidst - nu synes jeg,det var i Gaar.

Karen (ind fra venstre uden Overtöjet)

(i Døren)

Naa er I færdige med at kysse I to?

Hans Höjer(spögende)

Hör,jeg synes vores Datter er lidt vel fremmelig af sin Alder,- kom her hen til mig - xxx (nikker glad til Julie idet Karen löber over Gulvet) - Hun er vokset.

Karen (kryber op paa Faderens Knæ,ser paa de to Ansigter tæt ved hinanden)

Næ,hvor du er brun Far,imod Mor, - hun er helt hvid.

Hans Höjer

Ja,I har vist ikke været helt gode mod Mor,mens jeg har været borte -

Karen

Jo,vi har - men Mor gik saa tit og græd.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans hopper med og samme Vej som han, begge
Bræt; Sofia løber hen over i Hønsegården

××× Julie og i Baggrunden synger med Hanen

— o — Sne ind

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie (hurtigt)

Det er noget Snak - Karen.

Karen (stædigt)

Ja, du gjorde, især naar Farmor havde været her.

Hans Höjer (alvorligt)

Har du ikke haft det godt Julie? - det synes jeg, du burde have fortalt mig.

Fru Julie

Det var ikke andet end Smaating, det vilde vi da ikke plage dig med - Martha har været saa storartet -

Hans Höjer (smiler glad)

Ja - Martha (~~rejser sig~~) Nu maa de andre vel forresten snart være her - hun og Ritmesteren var saa elskværdige at tage sig af Bagagen, for at jeg kunde komme för hjem.

Fru Julie (lidt nervöst)

Kommer Ritmesteren med her op?

Hans Höjer

Ja, naturligvis, jeg blev skam helt glad over at se ham igen - Og Mor fortalte, at han havde været saa trofast til at besöge dig, mens du var alene, det synes jeg var smukt af ham.

Fru Julie (forstilt ligegyldig)

Ja, det var meget pænt af ham.

Karen (i Karnapen)

Nu kommer de andre.

Fru Julie

Jeg ringer paa Line, der er maaske noget, hun kan hjælpe at bære op

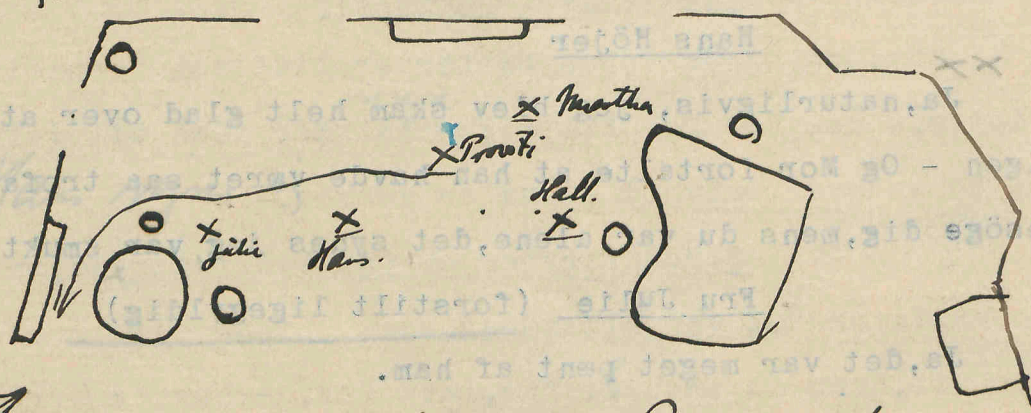
—o— Line (ind fra venstre, smiler over hele Ansigtet, da hun ser Höjer)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× her høres alle Stemmerne. Entrée.

×× endnu. Entrée.

1) Halling, 2) Prosteiden 3) Julie 4) Martha.

××× Halling viger lidt tilbage da Prosteiden begynder at tale over til Flyglet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

God Dag - og rigtig velkommen hjem.

Hans Höjer (giver hende venligt Haanden)

God Dag Line - Tak, - Naa, hvordan har De saa haft det?

Line (ser beundrende paa Hans Höjer)

Storartet - men Ih - det behöver man da ikke at spörge Fabrikanten om, det er da skrækkeligt, som Fabrikanten ser rask ud.

Hans Höjer (ler)

Saa-aa Line, er det saa slemt? - Men hör - Vognen med de andre kom dernede, vil De se, om der er noget, De skal hjælpe med.

Line

Ja, nu skal jeg - (ud i Baggrunden tilhöjre - Idet hun aabner Entredören kommer Provstinden, Martha og Ritmesteren ind - Ritmesteren bærer en Haandkuffert) - Næ, har Ritmesteren selv - Ritmesteren slæber sig da ihjel.

Halling (muntert)

Naa nej, den er endnu en lille Rest af nordisk Heltekraft.

Hans Höjer

Det var udmærket, at I tog den med, den gemmer netop det allervigtigste. Sæt den forelöbig ind i mit Værelse, Line. (Line med Kufferten ud tilvenstre i Baggrunden. Karen följer)

Halling

Ja Resten af Bagagen kommer senere (giver Hans nogle Nögler) Her er Nöglerne til dine Kufferter, vi har ikke snydt Toldvæsenet noget videre -

Hans Höjer

Det vil jeg ogsaa meget have mig frabedt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

x Prøvetiden gaar saa snart hen her ogsaa, Venner.
Ved mellem Hans og Kalle, vende vi for Enden
af Bordet da Hans kysser Martha

Provstinden

Naa, ~~med Toldvæsenet, synes jeg, det kan gaa an~~ (ser haardt paa Halling) Men sine Venner -

Hans Höjer

Hvem snyder sine Venner?

Frk.Martha (alvorligt)

Ritmester Halling mindst af alle.

Hans Höjer

Det har du Ret i Martha. (tager begge Marthas Hænder) Martha skal da have et Kys, Julie, - ikke, det har hun fortjent.

Fru Julie (der er begyndt at skænke Vinen, siger varmt)

Det har hun, giv hende et fra mig ogsaa.

Hans Höjer (kysser Martha paa begge Kinder)

Fra Julie og fra mig.

Provstinden (lidt spydigt)

Det er en magelös Tolerance, der er i denne Familie.

Hans Höjer (muntert)

Ja, vi under hinanden det bedste.

Provstinden (ser fra Julie til Halling)

Ogsaa det allerbedste?

Halling (med kejtet Forsög paa at spöge)

Ja, altsaa med Maade -

Provstinden (spydigt)

Forstaar De at holde Maade, Hr.Ritmester?

Halling (noget ophidset)

Ja, jeg gör, men tror De ogsaa, De forstaar det, Fru Provstinde? -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

x Ham fra Martha og ned i Forgrunden

xx Martha ved bordet bag Lænestole, Ham med Bygge til, Provstinde i Sofaen, Julie lige bag bordet, Halling over tilvenstre ved bordet og Tage Jens.

xxx Omtrent her gaar først Halling over til højre ved Flyglet, Kaptajnen Martha straks efter. Julie falder nedsvøbt ved Aarestuegen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans Höjer (spögende)

Hvad er det for hemmelige Kampe, der udkæmpes mellem jer to?

Fru Julie (der har taget sit Glas for at afbryde Samtalen, sætter det fra sig igen med rystende Haand)

Frk. Martha (der ser hendes Bevægelse, kommer hende hurtigt til Hjælp)

×× Det er vist blot Skærmydsler. (tager sit Glas) Skal vi nu ikke Allesammen forene os i et "velkommen hjem" - Hans. (Alle tager Glassene og klinker med Hans Höjer)

Hans Höjer (ser paa Halling, der nervöst hurtigt tömmer sit Glas)

Det kan jeg lide dig for Halling, du drikker ud, - skænk lidt mere i hans Glas Julie (Julie skænker uden at se op)

Provstinden (hurtigt)

Er I to blevet Dus?

Hans Höjer

Ja, det blev vi gennem Breve i Vinter. (klinker med Halling) Tak Halling, for alt hvad du har været for mig i denne Tid.

Provstinden (ser medlidende paa Hans - sukker)

Min stakkels Dreng.

Hans Höjer (hen, tilvenstre. lægger kærligt sin Arm om Moderen)

××× Nej, hör nu Mor. - Stakkel maa du sandelig ikke kalde mig. Du har nok ikke set rigtigt paa mig - Saadan en Kraftkarl havde du vist ikke ventet at faa hjem.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Han tilbage og lægger Armen paa Julies Skulder

×× Prøvestuen og så forbi første Bordet og i Midten

×××

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

Nej, sund og kön er du skam blevet, - de Penge er ikke givet daarligt ud (ser op og nedad ham) Og fin og nydelig er du jo som altid, - de ~~stivede Benklæder~~ sat Tøj, har du været pæn med.

Hans Höjer (klapper rört Moderens Haand)

Herregud lille Mor, (smiler ligesom undskyldende til de andre) Ja, hvem tænker nu paa, at bag saadan en lille Bemærkning skjuler sig mange Aars Bekymringer for Töj til en lang Dreng. (til Moderen) Det forstaar bare du og jeg Mor.

Provstinden

Ja Hans, vi to har döjet meget baade ondt og godt sammen, (med frembrydende Graad) og derfor gör det mig ogsaa ondt -

Hans Höjer

Hvad gör dig ondt Mor? -

Provstinden

At jeg ikke kan faa Lov til at være sammen med dig i Dag, men skal behandles som en fuldstændig Fremmed.

Hans Höjer

Det er jo ikke Meningen Mor, - Men Julie og jeg, vi syntes, der var saa meget, vi havde at sige hinanden i Dag. - Fra i Morgen har du mig jo hver Dag.

Fru Julie (lidt tövende)

Skal jeg da ikke sætte en Kuvert til til Farmor.

Provstinden (rejser sig hurtigt)

Nej Tak, nu har I altfor tydeligt vist mig, at I helst vil være fri for mig.

Hans Höjer (lidt forstemt)

Det gör mig ondt, Mor, jeg havde haabet i Dag kun at se

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Prøvetiden med Entréen

×× Gutten klar × Prøvetiden.

××× Kalling forbi Martha helt over tilvenstre

lykkelige Ansigter om mig,hvad kan jeg göre for at faa dig glad.

Provstinden

Ja Hans, - hvis du vilde komme et Øjeblik hen til mig i Aften -- jeg mener - bare sidde hos mig en halv Timestid mellem de gamle Möbler,saadan at jeg da kan föle,at jeg har min Dreng endnu.

Hans Höjer (noget træt)

Ja ja Mor,kan det tröste dig,saa skal jeg komme,det bliver lige efter Middag,skal vi sige ved otte Tiden.

× Provstinden

Ja Tak,Hans,saa gaar jeg nu.

Hans Höjer

Vent et Øjeblik,Mor, jeg har en Gave med hjem til dig, - ja,du kan gaa med ind og faa den -

Provstinden (allerede oplivet)

Næ - en Gave,hvad kan det dog være?

Hans Höjer

Julie,gaar du med,der ligger en lille Svejtserdreng til Karen överst i Kufferten,den skal du give hende -

×× Fru Julie

Naa,saa bliver der da Glæde - (til Halling og Martha) I undskylder nok et Øjeblik - (ud tilvenstre i Baggrunden sammen med Hans Höjer og Provstinden)

××× Halling (som i Fortsættelse af en Samtale)

Nej,kære Frk.Martha jeg holder det ikke ud.

Frk.Martha (lidt efter ham)

Men hvad vil De da göre?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling (vender sig)

Sige Hans rent ud, hvordan det forholder sig.

Frk. Martha

Jeg synes, Hans skal have Fred, nu han er kommet hjem.

Halling

Ja, men hvis nu en ugrundet Mistanke vækkes hos ham paa en anden Maade, er det da ikke værre? - Jeg forsikrer for, jeg bliver lam af Rædsel, hver Gang Dragen aabner Gabet.

Frk. Martha (ryster paa Hovedet)

Er det Tante Mine, De taler om?

Halling

Ja, hun er jo ligefrem ildspyende - Og Fru Julie, ser De da ikke hendes Nervösitet?

Frk. Martha

Jo, stakkels Julie, men De kan da umuligt sige noget til Hans, för De har talt med hende.

Halling

Nej, derfor maa jeg ogsaa tale med hende endnu i Aften —

Frk. Martha

Er det nu nödvendigt?

Halling

Ja, det er. - De maa indrömme, man ved ikke, hvad Provstinden kan finde paa at sige til Hans. (lidt fra hende)

Frk. Martha (nedtrykt)

Nej, det er sandt -

Halling (mod hende)

Derfor maa De hjælpe mig Fröken Martha, De maa sige til hende, at jeg kommer her, - naar Hans er gaaet.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha lidt op og tilkøre, Halling vender sig bort.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha (bekymret)

Bare jeg vidste,hvad der var det rigtigste.

Halling

Sandheden - Hans skal nok komme til at forstaa,at den eneste,der har baaret sig galt ad her, - det er mig. - Skönt De jo egentlig har ligesaa megen Skyld Fröken Martha -

Frk.Martha (forbavset)

Har jeg?

Halling (tager hendes Haand)

Ja,for hvis De ikke var rejst fra mig den Gang - saa - (standser)

Frk.Martha

Naa - hvad saa?

Halling (halvt i Spög)

Ja,saa havde jeg jo altsaa ikke været nödt til at gaa rundt med Ambrosius saa længe -

Frk.Martha (ler)

Ja ja - men nu er Ambrosius da omsider kommet i de rigtige Hænder.

Halling (med et Suk)

Ja,bare det var mig.

Frk.Martha

Uforbederlig -

Halling

Nej,det maa De ikke tro. (hurtigt,da de andres Stemmer höres) Men De siger det altsaa.

Frk Martha (alvorligt)

Ja,det bliver maaske det bedste.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Halling og mod Begrundelse

× Martha gaar lidt mod Entrédøren, hvor Hans og Julie kommer ind af, saaledes:

Julie
× ×Hans

×Provst. ±Martha

×× Hans fra Julie ned til Provstinden prøves at stille Uhret, gaar hen og sætter sig paa Stolen ved Bordet for bedre at stille det. Provstinden efter.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden (ind fra Baggrunden med Hans Höjer og Julie)

Se her,hvad jeg har faaet - et Svejtseruhr af de allerfineste (gaar i sin Glæde hen imod Halling,men vender sig brat fra ham til Martha) Se her Martha,er det ikke smukt?

Halling (til Hans Höjer og Julie)

Nu vil jeg sige Farvel.

Hans Höjer

Naa,vil du gaa (tager hans Haand) Tak Halling,fordi du kom paa Banegaarden - og Tak for alt godt - ja,jeg behöver jo ikke at bede dig komme snart igen -

Provstinden (uden at se op fra Uhret)

Næ,han kommer saamænd nok.

Halling (bukker)

Farvel mine Damer (fulgt til Dören af Julie og Hans ud i Baggrunden)

Frk.Martha

Nu skal vi ogsaa gaa,Tante Mine.

Provstinden

Ja,Hans skal lige stille mit Uhr rigtigt,saa skal jeg sidde og se paa det,om du kommer præcis -

Hans Höjer

Ja,lad mig faa det da -

Frk.Martha (sagte til Julie,mens Hans og Provstinden stiller Uhret)

Halling kommer for at tale med dig,naar Hans er gaaet.

Fru Julie (angst)

Aa nej Martha - er det værd?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans op

×× Frøstrup og Hans mod Byggrunden

× Børn ind

Julie + Hans

Hans ×

Frk.Martha (trykker hendes Haand)

Ja Julie,jeg tror du skal göre det -

Hans Höjer

Nu er det rigtigt,værsaagod - (giver Provstinden Uret)

Provstinden

Tak,ja saa Farvel saa længe min egen Dreng, - du kan tro,jeg er glad.

Hans Höjer (til Martha,mens de gaar mod Baggrunden)

Ja,jeg har noget til dig ogsaa,Martha,men det ligger i den store Kuffert.

Frk.Martha

Naa,det har du ogsaa haft Tid til at tænke paa.

Hans Höjer

Ja,naturligvis (Alle ud i Baggrunden,der siges Farvel i Entréen)

Hans og Julie ind i Stuen.

Hans Höjer (drager Julie ind til sig, siger dæmpet og inderligt)

Julie,er Du rigtig lykkelig nu -

Fru Julie (lægger Armene om hans Hals - nikker tavs)

Karen (ind fra venstre,hun har sin Sveitserdreng under Armen)

Jeg skulde spörge,om vi ~~maa servere~~.

Fru Julie (ler)

Ja,værsaagod.

Hans Höjer (spögende)

Naa,det er maaske den nye Stuepige?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie forlir Hans atter til Slutten tager Vasen og rejser den til Hans -

××

×× Karen hopper hen og tager Modellen under Armen

—o— flytter Bord Standlampen fra det lille Bord i Baggrunden hen paa Bordet i Forgrunden

××× Dr. Bangert lægger sit Overtøj i Entréen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Karen (idet hun löber ud)

Ja, jeg hjælper til -

Fru Julie (viser Hans Vasen)

Du maa se de Blomster og Vasen her - den er fra Kontoret.

Hans Höjer

Jeg kan ikke begribe, jeg har fortjent saa megen Venlighed -

Fru Julie (kærligt)

Meget mere - Hans.

Karen (ind fra venstre)

Værsaagod.

Hans Höjer (til Julie)

Maa jeg saa byde min Dronning Armen.

Karen (hopper af Glæde)

Saa er jeg Prinsessen.

Hans Höjer (standser i Dören)

Er noget Bord saa smukt som vort eget?

Karen

Det er mig, der har lagt Blomsterne ved Fars Kuvert. (alle ud tilvenstre)

(Scenen staar et Øjeblik tom, det er begyndt at mörkne - Line kommer ind fra venstre og samler Glas og Karafler sammen - Ud med Bakken tilvenstre - Det ringer i Entréen, - og hun aabner Dören tilhöjre i Baggrunden for Dr. Bangert) Værsaagod vil Doktoren ikke tage Plads. Herskabet spiser.

Dr. Bangert

- Alene?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Stander ved Flyglet og
Linie gaar ud og Linien Bordlampe tilvenstre

×× Dr Bangert gaar tilvenstre og sætter sig i Lænestolen
tilhøjre for Bordet

××× ~~Møller stander og stiller sig for Enden af Flyglet~~
Møller sidder dette i Entréen

Line (medens hun drejer op for Lyset)

Ja, derfor blev det lidt sent; de andre, der var ved Toget, skulde gaa först - Nu skal jeg sige, at Doktoren er her.

Dr. Bangert

Nej - lad være - sig bare - sig, det var én der gik Fejl. - Madro skal de skam have paa en saa bevæget Dag.

Line (ler)

Vil Doktoren have en Avis?

Dr. Bangert

Nej Tak, - jeg har min egen Lekture med (tager et Tidsskrift op af Lommen og sætter sig til at læse -)

(Det ringer atter i Entréen og Line lukker Prokurist Möller ind fra Entréen)

Möller

(der bærer en Dokumentmappe - til Line, idet han træder ind)

God Aften! Ja, jeg skulde egentlig blot aflevere disse Papirer, som Fabrikanten har bedt om at faa hjem, - men hvis det kan lade sig göre, vil jeg meget gerne have Lov til at hilse paa Chefen.

Line

Ja-a hvis Fuldmægtigen vil tage Plads, saa skal jeg sige -

Dr. Bangert (vender sig)

Sig det var én til, der gik Fejl. (Line fnisende ud tilvenstre)

Möller ind

(bukker præsenterende sig) Prokurist Möller.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Dr. Bangert gaar Møller hist i Møde

×× Dr B. bytter Møller Stol der staar i Flygtets Retning

Dr.Bangert (rejser sig,× bukker)

Dr.Bangert. - Ja undskyld den Ordre jeg gav - men jeg synes - ikke sandt - dette Maaltid maa vi ikke forstyrre.

Möller

Nej naturligvis - jeg vil ogsaa nödig göre Ulejlighed, - men Doktoren kan nok forstaa - nu efter saa lang Tids Forlöb - længes jeg efter at se min Chef igen -

Dr.Bangert

Ja,vist saa. - Skal vi sætte os. - (begge××sætter sig) - Naa,det er altsaa Dem,der har været den ansvarshavende,mens Fabrikanten har været borte.

Möller

Ja,jeg har haft den Ære -

Dr.Bangert

Og det er gaaet godt - synes De -

Möller

Saa godt,som det kan gaa,naar Sjælen i en stor Virksomhed mangler.

Dr.Bangert

Ja,Fabrikant Höjer er sikkert en betydelig Personlighed.

Möller (begejstret)

Det er han - Doktoren skulde se ham,naar han træder ind i sin Fabrik - Hele Arbejdsglæden kommer med ham - En Dag kan begynde lidt trægt - der kan være forskellige smaa Fortrædeligheder eller det kan skyldes Uoplagthed hos Folkene, - men i samme Øjeblik han staar iblandt dem,saa kommer der Fart i Tingene - Det er ligesom Hjulene snurrer hurtigere rundt og Humöret vaagner,hvor han viser sig -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dr.Bangert

Saa er det altsaa en Lykke, at vi nu har faaet ham tilbage. - Men vi maa alligevel skaane hans Arbejdskraft endnu en Tid, - vi skulde gerne endnu sikkre hans Helbredelse bestyrket. - Hvad er nu f.Eks.det, De der bringer -

Möller

Det er kun den sidste Statusopgörelse som Fabrikanten har önsket at gåa igennem i Detaljer -

Dr.Bangert

Men det haster ikke - vel?

Möller

Nej vist ikke - det er netop, fordi Fabrikanten ikke vil komme paa Fabriken de förste Dage, at han faar det her hjem.

Dr.Bangert

Saa skal jeg ingen Protest nedlægge.

Möller

Men Doktoren mener vel, at Fabrikanten nu er udenfor Fare.

Dr.Bangert

Han er paa gode Veje til at komme sig - mere kan jeg ikke sige. - De Beretninger, jeg har faaet fra Lægen dernede, er endda gunstigere, end jeg kunde haabe - Men Deres Chef har ogsaa vist en sjælden Viljestyrke og en Paapassenhed i sin Kur, der er enestaaende.

Möller

Fabrikanten er jo ogsaa en lykkelig Mand, og han elsker Livet.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

† Hans med mellem Dr. Bangert og Møller

Dr.Bangert

Ja,og her er lykkelige Familieforhold og alle Betingelser for at have det godt - ja,det vil nok gaa. - - Blot lidt Resignation overfor Arbejdet.

Hans Höjer (ind fra venstre)

Nej,hvad ser jeg - Dr.Bangert og Dem kære Möller (giver dem begge Haanden) Og det har Line slet ikke sagt.

Dr.Bangert

Jø,det var os,der var gaaet Fejl. - Ja,det maa jeg rigtignok sige - der er en Forandring til det bedre, hvad siger De,Hr.Möller,kan De kende Deres Chef igen.

Möller

Ja,det er virkelig en Glæde.

Dr.Bangert

Men nu staar denne Skurk - Hr.Möller,allerede med Hænderne fulde af Arbejde til Dem,er det Meningen,at De vil tage fat straks.

Hans Höjer

Nej,vist ikke nej - Er det den Status Möller?

Möller (giver Höjer Mappen)

Ja,det er den -

Hans Höjer (idet han lægger den over paa ~~Skrive~~bordet) Ja det er slet ikke noget,der haster, jeg vilde blot have det her hjem for ved Lejlighed -

Möller

Jeg beder undskylde,at jeg blev siddende,men jeg kunde ikke modstaa Fristelsen til at se Dem,nu da jeg var her -

Hans Höjer

Det er mig da saa kært,Möller. - Naa og alt staar

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Han følger ellers til Entrédøren da Møller er ude og Han vender sig saa Dr Bangert han lidt i ellers og ser tilbage med Glæde.

Han Hørfulde Han Doktor →

jo godt til. - Ja De har gjort et godt Arbejde i Vinter.

Möller

Saa godt haaber jeg, som mine Evner tillod mig det. - Men nu siger jeg Farvel med det samme, - det har været mig en Glæde at se Fabrikanten igen.

Hans Höjer

Ja, i lige Maade - hils alle henne paa Fabrikken fra mig og tak dem for den smukke Opmærksomhed. - Ja, vi har jo Telefonen, men forövrigt ser De mig snart - Farvel, Farvel, Möller.

(Möller ud i Baggrunden tilhöjre)

Dr. Bangert

Hör, De gik vel ikke fra Deres Middag?

Hans Höjer

Nej, nej - jeg var færdig.

Fru Julie (ind fra venstre med Karen ved Haanden)

God Aften, Doktor. -

Dr. Bangert

God Aften, Frue (muntert) Naa nu skinner Solen atter.

Hans Höjer

Jeg synes Julie er kommet til at se lidt daarlig ud i Vinter.

Dr. Bangert

Ja, hun har ikke været til at drive ud, men nu flytter Familien vel snarest muligt ud paa Landet, og saa skal de begge rigtigt nyde Livet i Sommer.

Hans Höjer (drager Julie ind til sig)

Det skal vi, Julie.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Dr Bangert følger lidt op efter dem.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Julie (smiler lykkeligt)

Karen (sövnig)

Jeg skal sove med min Svejtserdreng.

Fru Julie

Ja, Karen vil gerne sige God Nat nu. -

Karen (slaar Armene om Höjers Hals)

God Nat, söde Far.

Hans Höjer

God Nat, min egen Skat. (dæmpet lidt tilbage)

Julie (med Karen ved Haanden)

God Nat, siger vi.

Dr. Bangert:

God Nat, Stump - God Nat. x

Karen og Julie ud tilvenstre.

Hans Höjer (tager sit Uhr frem og ser paa det)

Dr. Bangert (ogsaa tilbage)

De ser paa Deres Uhr, forstyrrer jeg?

Hans Höjer

Nej, - jeg har blot lovet Mor at komme et Øjeblik hen til hende.

Dr. Bangert

I Aften?

Hans Höjer

Ja, hun var ikke rigtig glad, fordi vi ikke kunde være sammen i Dag, saa lovede jeg hende det.

Dr. Bangert

Nej ved De hvad - nu er den gode Provstinde virkelig lidt for egoistisk. - De maa ikke gaa ud i Aften - nu efter

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Dr Bangert tager Hans bagom Skulderen og skubber ham foran sig hen mod Bordet altsaa ind i Stuen, ved paa Entréedøren

en lang Rejse - det forbyder jeg Dem - De skal blive siddende hjemme hos Deres Frue og have det rart.

Hans Höjer

Ja, det gjorde jeg naturligvis ogsaa helst.

Dr. Bangert

De kommer ikke ud af Pletten.

Hans Höjer

Ja men, er det da ikke Synd at lade Mor sidde og vente forgæves.

Dr. Bangert (med Humör)

Hun skal ikke vente forgæves, jeg skal gaa og tröste hende.

Hans Höjer

Nej, det kan jeg da ikke ulejlige Doktoren med.

Dr. Bangert

Vist saa, jeg gaar nu, det er slet ingen Opofrelse - jeg taler særdeles gerne med min gamle Veninde, vi smaaskændes saa hyggeligt.

Hans Höjer

Jeg skal altsaa blive hjemme?

Dr. Bangert

Ja, - ubetinget. - (peger paa Mappen, Möller har bragt) Men det der lader De altsaa ligge forelöbig - det er nödvendigt, at De fortsætter Deres vegeterende Tilværelse lidt endnu, hvis det ikke skal hævne sig, at De snöd Dem fra de tre sidste Uger.

Hans Höjer

Ja, jeg fik da Lov at rejse -

Dr. Bangert

Ja Tak - jeg ved godt under hvilke Omstændigheder;

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

x Hans følge Doktoren ind, straks efter ind igen

men jeg har sagt til Deres Kone, at hun nu har Ansvaret for Dem. - Naa Farvel, - jeg siger De kommer i Morgen Formiddag - Farvel.

Hans Höjer

Tak Doktor - Farvel - (Doktoren ud i Baggrunden til-höjre)

Fru Julie (ind fra venstre)

Hun ligger med sin nye Dreng i Armen -

Hans Höjer (smiler varmt)

Gör hun det. - (tager Julies Haand - förer hende hen til Sofaen) Naa Julie, endelig blev vi to alene, - du ved ikke, hvor jeg har længtes efter dette Øjeblik for rigtig at sige dig - Tak.

Fru Julie

Tak for hvad - Hans?

Hans Höjer

Först og fremmest for alle de glade Breve du skrev -

Fru Julie

Jeg har skrevet mange af de Breve tudbrölende.

Hans Höjer (smiler)

Ja, det kunde jeg se -

Fru Julie

Hvordan det?

Hans Höjer

Paa alle Smaaklatterne.

Fru Julie

Hvor du maa skamme dig.

Hans Höjer

Nej, det er jo kun Spög, men hele Brevets Tone var jo

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

saadan, at jeg tydelig kunde læse mellem hver eneste Linie - der stod vist. - Jeg holder af dig - og jeg længes.

Fru Julie (lægger Armene om hans Hals gemmer sig ind til ham)

Ja, det er rigtigt nok.

Hans Höjer

Og saa fortalte du altid saa morsomt om Karen.

Fru Julie

Blev du rigtig glad for Billedet af hende?

Hans Höjer

Ja, du kan tro, jeg blev glad, men jeg saa slet ikke Paaskriften för om Aftenen, jeg var kommet i Seng, for da maatte jeg jo sige "God Nat" til det.

Fru Julie

Det gjorde dig da ikke Fortræd -

Hans Höjer

"Kom hjem til lille Karen" stod der, jeg maa indrömme at jeg vandede Höns -

Fru Julie

Aa, det var Synd for dig.

Hans Höjer

Jeg var egentlig ikke bedrövet - jeg var jo saa lykkelig ved Tanken om jer to derhjemme - men jeg længtes efter de smaa Arme om min Hals.

Fru Julie (kærligt)

Var det meget slemt at undvære os?

Hans Höjer

Naa, for det meste holdt jeg jo Humöret meget godt oppe - jeg fik jo dine Breve hver Dag, og saa virkede det jo

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

mægtigt oplivende, at jeg følte mig stærkere Dag for Dag, saa jeg havde Udsigt til at komme rask hjem -

Fru Julie (kærligt bebrejdende)

Men Hans, var det nu rigtigt, at du kom hjem, för Tiden för din Kur var omme -

Hans Höjer

Ja, det skylder jeg dig en Forklaring paa Julie. - Jeg kunde ikke andet. - Der hændte mig nemlig noget - noget mærkeligt. - Ja jeg synes, det er ligesom et Bevis paa, at der er en Forbindelse mellem Mennesker, der elsker hinanden ~~höjt,~~ selv om de er langt borte fra hinanden.

Fru Julie

Men hvad var det da, der skete?

Hans Höjer

Ja, nu skal du höre. - Jeg havde netop den Dag været i ~~drømmerket~~ strålende Humör, jeg havde været hos Lægen, og han var overordentlig fornöjet med mig og roste min "Kurmachen" - (spögende) ja du misforstaar vel ikke Udtrykket.

Fru Julie (kysser ham)

Aa - du. -

Hans Höjer

Det var förste Gang, han begyndte at tale om Hjemrejsen, og saa fik jeg Lov til at strejfe mere om.

Fru Julie (ler)

Og saa gik du til Tops paa Schatzalp.

Hans Höjer

Nej, det var ikke den Dag, nej, jeg husker, jeg gik en Tur lige mod Nord og vildte mig ind, at jeg gik dig i Möde.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Saa blev du maaske skuffet over, at jeg ikke kom?

Hans Höjer

Nej - Humöret holdt jeg udmærket lige til jeg om Aftenen gik op paa mit Værelse. - Saa - i samme Øjeblik jeg lukkede Dören efter mig, - kom der en saa uhyre Ensomhedsfölelse over mig - jeg fölte det, som om jeg blev lukket ind i et Gravkammer. - Jeg kom til at fryse, - jeg blev angst, - jeg syntes at noget frygtelig ~~ondt~~ Ulykke maatte ramme mig.

Fru Julie (gemmer sig ind til ham)

Det maa have været et Ildebefindende, Hans.

Hans Höjer

Ja, men hör nu. - Saa gik jeg i Seng, naturligvis tænkte jeg paa dig, og al min Angst samlede sig nu om et eneste - hvis nogen nu kom og tog dig fra mig - mens jeg laa her - syg -

Fru Julie (uvilkaarlig lidt angst)

Hvem skulde det være?

Hans Höjer

Ja du, det tænkte jeg slet ikke paa, men jeg fordybede mig mere og mere i den Tanke, at det kunde ske - jeg var jo en syg Mand - og min Sygdom, vidste jeg, vilde lægge en Dæmper paa hele min Livsförelse i mange Aar - Maaske var det ligefrem Uret mod dig, at jeg forsögte paa at komme mig.

Fru Julie (stille)

Forstod du da ikke at læse mine Breve.

Hans Höjer

Jo Julie, og nu da jeg har dig igen, forstaar jeg heller ikke min egen Ængstelse. - Men ~~paa~~ fra den ~~Aften~~ Tid længtes jeg hver Time paa Dagen efter at tage dig i mine Arme igen. - Men saa

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Saa blev du maaske skuffet over,at jeg ikke kom?

Hans Højer

Nej - Humöret holdt jeg udmærket ilige til jeg om
Alteren gik op paa mit Værelse. - Saa - i samme Øjeblik jeg
lukkede Døren efter mig, - kom der en saa ubyre Ensomhedsfø-
lse over mig - jeg følte det,som om jeg blev lukket ind i et
Gravkammer. - Jeg kom til at frygte, - jeg blev angst, - jeg
syntes at noget frygteligt endnu maatte ramme mig.

Fru Julie (kommer sig ind til ham)

Det maa have været et Ildebefindende,Hans.

Hans Højer

Ja,men nu nu. - Saa gik jeg i Seng, naturligvis
tænkte jeg paa dig,og al min Angst samlede sig nu om et eneste -
hvis nogen nu kom og tog dig fra mig - mens jeg laa der - syg -

Fru Julie (uvilkaarlig lidt angst)

Hvem skulde det være?

Hans Højer

Ja du,det tænkte jeg slet ikke paa,men jeg forgjæves
mig mere og mere i den Tanke,at det kunde ske - jeg var jo
en syg Mand - og min Sygdom,vidste jeg,vilde lægge en Dæmper
paa hele min Livsfølelse i mange Aar - Maaske var det Ube-
hagen Uret mod dig,at jeg forsøgte paa at komme mig.

Fru Julie (stille)

Forstod du da ikke at læse mine Breve.

Hans Højer

Jo Julie,og nu da jeg har dig igen,forekaster jeg helter
ikke min egen Angstelse. - Men paa-den Maaden mangler jeg hver
Time paa Dagen efter at tage dig i mine Arme igen. - Men saa

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

et Par Dage efter, fik jeg jo en Slags Forklaring -

Fru Julie

En Forklaring - hvor kom den fra?

Hans Höjer

Netop fra dit næste Brev, der kom et Par Dage efter, for det var ~~det første og~~ den eneste modlöse Brev, jeg fik fra dig -

Fru Julie (forfærdet)

Var det den Aften? -

Hans Höjer

Ja, - husker du dit Brev - jeg maatte ikke blive for længe borte - - Du var ikke skikket til at leve dit Liv alene, du led ved at gaa gennem min tomme Stue -

Fru Julie (klynger sig til ham)

Aa ja - du - den Aften, jeg græd mig i Sövn ~~med Hovedet~~ paa din Hovedpude.

Hans Höjer

Det skrev du ogsaa, - og da jeg fik det Brev, forstod jeg med det samme, at det var dig, der i din 2 Længsel og 1 Modlöshed havde kaldt paa mig og ~~fanget~~ Magt min Tanke - selv om der baade var Vand og Bjærge mellem os.

Julie (ivrigt)

Ja, ja, du saadan var det, der er ingen, der kan skille os to fra hinanden.

Hans Höjer (kysser hende)

Nej Julie - nej.

Fru Julie

Og vi skal være glade nu - hörer du, hvorfor skal vi kun tænke paa alt det sörgelige - Du har jo ogsaa gode Minder

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans gaar med døren til sit Værelse

×× julie og over foran Bordet hen til højre. Midt paa Scenen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

dernede fra - (med Forsög paa at spöge) det kunde jeg da se paa alle de morsomme Fotografier, du sendte mig.

Hans Höjer

Ja, Fotografierne, det var min störste Fornöjelse - jeg har Bunker med hjem., (rejser sig) - dem skal du se. - ~~Jeg har selv taget dem Allesammen~~.

Fru Julie

Du glemmer nok din Mor. Du lovede at komme Klokken otte, det er den allerede nu.

~~Hans Höjer~~

Hör du - jeg snyder Mor.

Fru Julie (angst)

Nej - nej, - det maa du ikke -

Hans Höjer (spögende)

Man skulde næsten tro, du gerne ~~vilde have mig paa Dören~~.

Fru Julie

Saadan noget maa du ikke sige - ikke engang for Spög - Men du skal meget hellere gaa der hen, som du lovede og skynde dig at komme tilbage - saa kan vi bagefter have det rart.

Hans Höjer

Saa er jeg træt og i daarligt Humör.

Fru Julie

Hvorfor dog det? -

~~Hans Höjer~~

Ja, jeg ved ikke, hvordan det er med Mor i Dag, men naar hun er i Stuen, er det ligesom hun lægger en Dæmper paa min Glæde. - Hvorfor kalder hun mig sin - "stakkels Dreng" -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans gaar med Bagsiden

×× Julie ser til Skrivebordet tilhøjre

××× Hans gaar hen mod bordet og sætter sig for Bordenden og Julie i Lænestolen. Hans staar lidt ved Siden

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

og hvorfor forfölger hun mig med sit medlidende Ansigt. - Nej du - jeg bliver her - hos dig.

Fru Julie

Du skal naturligvis ~~blive~~, naar du helst vil, - men saa skal du gaa og hente Billederne, som du lovede.

Hans Höjer

Ja, dem kan jeg snart finde, de ligger överst i Kufferten, - der er helt Album fuldt, jeg har skam været flittig. (ud tilvenstre i Baggrunden)

Fru Julie (hurtigt til Telefonen - dæmpet)

1545 - Hallo! - Er Ritmesteren hjemme? - gaaet - er det længe siden - Tak - (lægger hurtigt Telefonen, da der höres Skridt)

Hans Höjer (ind med Billederne)

Her skal du se - hvem telefonerede du til?

Fru Julie (nervöst)

Jeg telefonerede skam ikke -

Hans Höjer

Du staar jo med Haanden paa Telefonen.

Fru Julie

Naa ja - jeg tænkte paa - det var vel rigtigt at sende et Telefontelegram til din Mor, at hun ikke skal sidde og vente.

Hans Höjer (smiler lunt)

Nej du - det er allerede besörget - Doktoren gik derhen -

Fru Julie (forvirret)

Ja saa -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Han gaar til Kammeret og ringer

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Höjer

~~Men~~ nu skal du se - (de sætter sig begge med Albumet imellem sig) De daarligste kommer först. - Det der, det er nu ikke saa godt, jeg kom til at holde Haanden for Apparatet, ligesom jeg trykkede af - det er mine Fingre de to der - er det ikke interessant?

Fru Julie (stadig nervös, med Forsög paa at være munter)

Magelöst - og der har du vist glemt at skifte Plade -

Hans Höjer

Ja - tænk - kan du se det - der er to Billeder paa samme Plade, - ja det er ikke af Sparsommelighed.

Fru Julie (aandsfraværende)

Naa - ikke det - (det ringer i Entréen - Julie springer op) (med det aabne Album) Nu skal jeg.

Hans Höjer (holder hende tilbage)

Nej bliv dog siddende, - Line lukker jo op - (viser paa Billederne) Men her skal du se et Billede, - tror du en "kongelig Hof" kan göre det bedre - (det ringer atter)

Fru Julie (rejser sig atter)

Skal jeg ikke hellere? -

Hans Höjer (utaalmodig)

Nej, Line ved jo, at vi ikke vil forstyrres, det er dog ~~svært~~ (~~den ringer to Gange~~) ~~Line~~

Line (ind fra venstre)

Ringede Herskabet?

Hans Höjer

Ja, hvorfor lukker De ikke op - Line? -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans med mod Julie

×× Julie rejser sig i det hun vender sig mod døren

××× Martha tilvanter Julie Tilbøjer

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Line

Fruen sagde,hun selv vilde lukke op,naar det ringede, - men skal jeg -

Hans Höjer

Ja - (Line ud i Baggrunden tilhöjre) Ventede du da nogen Julie?

Fru Julie (angst)

Jeg - (hurtigt) Nej.

(Fröken Marthas Stemme höres i Entréen)

Hans Höjer (forbavset)

Det er jo Martha..

Frk Martha (ind fra Baggrunden tilhöjre, ser sig hurtigt om,siger forceret muntert)

God Aften igen -

Fru Julie (der har staaet stiv af Angst - löber hende i Möde)

Aa Martha -

Frk.Martha (sagte)

~~Vær rolig,~~ Julie - (höjt munter) Halling er ikke kommet? -

Hans Höjer (som om en Tanke pludselig slaar ned i ham)

Halling?

Frk.Martha (der mærker hans vaagnende Mistanke)

Ja,vi skulde lidt ud sammen i Aften,saa havde vi aftalt at mödes her.

Hans Höjer

Hvorfor hentede han dig da ikke hos Mor?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Han holt her til Martha, Julie

××

×× Martha trakker Julie frem og ned mod Forgrunden tilhøjre

Frk.Martha (forstilt flot)

Vi vilde ikke have,hun skulde vide det, - man skal da have lidt for sig selv.

× Hans Höjer (ser alvorligt paa hende)

Hvornaar Martha,er du begyndt at gaa Krogveje?

Frk.Martha (beskæmmet)

Krogveje - Hans, - ja du ved jo at din Mor -

Hans Höjer

Det plejer du jo aldrig at tage Hensyn til,Martha, naar du kun gör,hvad du selv finder rigtigt - (Det ringer atter i Entreen)

Frk.Martha (hurtigt)

Der er han - nu skal jeg -

Hans Höjer (bestemt)

Nej - Martha - nu skal jeg (ud i Entreen)

×× Frk.Martha (sagte til Julie)

Jeg sad hos Tante Mine,da der kom Bud,saa skyndte jeg mig herhen -

Fru Julie

Aa Tak - Martha -

Halling (i Entréen,idet Hans aabner Dören for ham,i forbavset Udbrud) -

Hans!

Hans Höjer (roligt)

Du ventede nok ikke,jeg var hjemme Halling -

Halling (med Forsög paa at lyve)

Jo-o -

Hans Höjer

Saa-aa, - og du vidste dog,jeg skulde hos Mor. -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Leje Lidenskab Dåre i Dagligstue

×× Martha over Tilskuerne

××× Martha forbi over og mod Indgangsdøren tilhøjre

Ja, gaa kun ind, jeg ved, hvem der venter dig -

Halling (tager hans Haand, siger varmt)

Naa - ved du det, Hans.

Hans Höjer (tager sin Haand til sig)

Ja, Martha har fortalt mig det

Halling (i yderste Forbavselse)

Martha! Hør Hans Hva'?

Frk. Martha (der har staaet og lyttet til Samtalen træder hurtigt frem)

Ja, jeg har fortalt, at vi skulde ud sammen i Aften og at vi derfor havde aftalt at mödes her - og tænk - Hans er forarget.

Hans Höjer (ser med et smertelig forstaaende Blik fra den ene til den anden)

Nej Martha - men noget skuffet maaske -

Frk. Martha

Det gör mig ondt, Hans, at du synes, jeg har skuffet dig, - jeg aner ikke hvormed - (til Halling) Skal vi gaa -

Halling (der har staaet som paa Naale)

Ja, lad os gaa -

Frk. Martha

Farvel Hans - Farvel Julie - og undskyld Forstyrrelsen.

Frk. Julie

Ja, det gjorde ikke noget Martha (lidt forvirret) God Fornöjelse.

Halling (der har fattet sig)

Farvel begge to - ja havde vi tænkt, vi kom til Ulejlighed saa -

Hans Höjer (behersket og mildt)

Du kommer aldrig til Ulejlighed du er velkommen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie gaar over til Bordet tilvenstre tager Albummet og begynder at bladre: det bliver vendt sig mod Hans

×× Julie lægger Albummet paa Bordet. gaar hen til Hans midt paa Scenen

×××× ~~×××~~

××× Hans retter sig ud bordet, tilhøjre: Scenen

naarsomhelst.

Halling (der tror Faren er overstaaet)

Tak - Hans - ja saa kommer jeg skam igen i Morgen. (begge ud i Baggrunden tilhöjre - fulgt af Hans)

Hans Höjer (ind, gaar grublende frem og tilbage)

Fru Julie (der staar og blader i Albumet)

Skal vi fortsætte Hans?

Hans Höjer

Ikke i Aften - Julie - jeg föler mig saa træt.

FrumJulie (hen til ham - ömt)

Ja, naturligvis - du er træt af Rejsen - ikke - vil du da ikke hellere gaa til Ro?

Hans Höjer

Ikke lige nu, Julie -

Line (ind fra venstre)

Karen sover ikke endnu, hun vil absolut tale med Fruen.

Fru Julie

Nu skal jeg komme - (ud tilvenstre med Line)

Hans Höjer (staar en Stund og ser bedrövet frem for sig, - saa gaar han hen til ~~Skrive~~bordet, tager Papirerne ud af Mappen og begynder at arbejde.)

Fru Julie (ind fra venstre, hen bag hans Stol)

Hvad er det, Hans - du vil da ikke til at arbejde nu?

Hans Höjer (vender sig - tager hendes Haand - klapper den)

Arbejdet, Julie, skal man være trofast imod, det er den

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

stærkeste og den varigste Glæde man har.

Julie

Og jeg da - Hans? -

Hans Höjer (tövende)

Du Julie - (Karens Stemme kalder langt borte fra) Hörer du - Karen kalder - der ligger dit Arbejde, ~~Julie~~.

Fru Julie (töver)

Sig mig ~~Lige~~, Hans - er du vred paa mig for noget?

Hans Höjer (kysser hendes Haand)

Paa dig Julie - nej, jeg er dig kun taknemmelig for din Godhed.

Fru Julie (böjer sig over ham)

Saa gaar du ogsaa snart til Ro - Hans - ikke?

Hans Höjer (nikker)

Fru Julie

(gaar mod Dören tilvenstre - Hans följer hende med et bedrövet Blik - Et Øjeblik standser hun i Dören, og deres Øjne mödes. - Saa lukker Dören sig efter hende, og Hans Höjer böjer fortvivlet Hovedet ned i sine Hænder -)

Tæppe.

Tredie Akt.

En Maaned senere.

En smuk Havestue. I Baggrunden to Fag höje Vinduer og aabenstaaende Döre ud til Haven. Udenfor ses en blomstersmykket Loggia - Tilvenstre Vindue, hvorfra man kan se ud til Vejen - Tilhöjre i Forgrunden Dör til Provstindens Værelse, - i Baggrunden Dör til övrige Lejlighed.

Fru Julie sidder ved Vinduet og læser i en Bog, men hun er aandsfraværende og urolig og ser hvert Øjeblik ud ad Vinduet. Provstinden sidder midt i Stuen i Færd med at lægge Kabale. - Hun har Kaffekopper staaende foran sig. Engang imellem nipper hun til Kaffen og ser saa atter grundende i Kortene.

Provstinden

Det ser ikke helt godt ud - dette her. - Jo, nu har jeg det - (flytter et Par Kort) Det var forresten en dejlig Middag i Dag - men de Asparges havde staaet forlænge i Vandet - synes du ikke? -

Fru Julie (træt)

Jeg lagde ikke Mærke til det.

Provstinden

Jo, de var meget vandede, men vi havde jo ogsaa ventet paa Hans over en halv Time -

Fru Julie (med et Suk)

Ja -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Julie rejser sig fra Stolen og bliver stående

Provstinden

Der er en Dame,der irriterer mig saa voldsomt.

Fru Julie (overrasket)

Hvem er det?

Provstinden

Det er Ruderdame,hun er ikke til at faa flyttet,det er hendes Skyld,hvis Hans heller ikke kommer med syv Toget.

Fru Julie

Naa,det er Kortene ? -

Provstinden

Ja,den gaar ikke op - (roder Kortene sammen) Skal jeg se,om han kommer halv otte?

Fru Julie

Ikke for min Skyld— — — — — —

Provstinden

Det interesserer dig maaske ikke?

Fru Julie (ser [illegible] ud ad Vinduet)

Ikke hvad Kortene siger. - Nu kommer Martha fra Toget (lidt efter) og Ritmesteren er med.

Provstinden

Det var sent for ham at tage ud paa Landet - og Hans er ikke med?

Fru Julie (stille,ligesom graadkvalt)

Nej,Hans er ikke med.

Provstinden

Han har ikke megen Fornöjelse selv af det Landliggeri, han er borte om Morgenen,för vi andre staar op,og han kommer næsten aldrig hjem,för Solen gaar ned - det er en mærkelig

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha med tilhejse for Provstinde

Form for Rekreation - jeg gad vide, om han saa faar ordentlig Mad ~~Dagen igennem~~ inde i Byen, - det har han vist ingen Sans for -

Frk.Martha (ind fra Baggrunden - hun bærer en Del smaa Pakker)

God Dag -

Julie og Provstinden)

God Dag, Martha.

Frk.Martha (lægger Pakkerne fra sig paa Bordet) Naa, har I haft det rart i Dag - (ser sig om - siger spörgende) Hans er heller ikke kommet i Dag -

Fru Julie (ryster paa Hovedet)

Provstinden

Vi saa Ritmesteren var med, hvor blev han af?

Frk.Martha

Han gik hjem.

Provstinden

Hjem - hvad skal det sige?

Frk.Martha

Naa, det er sandt, det ~~ved I ikke~~ - jo, han har lejet sig ind paa Strandhotellet - det blev saa ensomt for ham inde i Byen, efterhaanden som alle hans Venner tog bort.

Provstinden (spydigt)

Husnissen flytter med.

Frk.Martha (ler)

Jamen Husnisserne skal man slet ikke kimse af, Tante Mine, hvis man bare staar paa en god Fod med dem, kan man have megen Gavn af dem, - det skulde du se at lære -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha vid tillfälle med si klar strofe efter tillägg

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

En Præstekone har ikke med Troldpak at göre.

Frk.Martha (ler, ud med sin Hat tilhöjre, straks efter ind)

Fru Julie

Fik du alle Indköbene besörget, Martha -

Frk.Martha (ved Bordet)

Alle. (tager Pakkerne én for én) Her er Sandalerne til Karen og Leverpostejen og Badehætterne, de större Ting bliver sendte.

Fru Julie

Vil du ikke ~~have~~ Kaffe Middag?

Frk.Martha

Tak, jeg har spist, da jeg var færdig med at gaa i Butiker, mödtes Ritmesteren og jeg og spiste til Middag i Tivoli, - vi havde det henrivende.

Provstinden

Hvad fik I?

Frk.Martha (ler)

Det kan du slet ikke taale at höre, Tante Mine (drillende) Vi drak Champagne.

Provstinden

Saa er det maaske derfor - du er blevet kaad og attenaarig -

Frk.Martha

Er jeg da det?

Provstinden

Hvis det ikke var Ritmesteren, du havde været sammen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

med,vilde jeg have troet,du var forelsket,men det var da for latterligt.

Frk.Martha

Hvorfor egentlig det,Tante Mine?

Provstinden

Ja,maaske har du skiftet Mening,men jeg husker da, der var en Tid,hvor du selv ikke tog ham helt alvorligt.

Martha (lidt alvorligere)

Det var maaske min Fejl,Tante. - Men forresten,ser du da ogsaa anderledes paa ham nu, - for den Gang mindes jeg, at du protegerede ham.

Provstinden

Protegerede ham, - det ~~vilde~~ jeg ikke - men han var jo en ganske kön Mand - og meget velhavende - og forelsket var han. - Og du var fattig og forældrelös og stod og skulde rejse bort for at tjene dit Udkomme selv - jeg syntes,det var en Chance,som du ikke skulde have ladet gaa fra dig, - men du var jo stædig og vilde absolut afsted - jeg begriber ikke hvorfor.

Frk.Martha

Og det ~~tænkte~~ slet ikke ~~mig~~, at der jo kunde være en Anden, - at Ritmesteren maaske ikke var den Rigtige.

Provstinden

Om vi faar den Rigtige,det er noget,der ligger i vor egen Natur. Der er dem,der faar den Rigtige,hvem de saa faar, og der er andre,der aldrig faar den Rigtige,hvormange de saa faar. Men jeg tror,Martha,at du havde alle Betingelser for at blive lykkelig i et Ægteskab, - du som har den Evne til at bringe Hygge og du,som elsker Börn -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha ser tilvenstre, idet hun standser midtvejs mellem Julie og Provstinden og ser hen på Begge.

×× Martha holder hen til Julie

Frk.Martha (smiler ömt)

Ja, Börn -

Provstinden

Men gamle Jomfruer faar ikke Börn - ja, det er du, nu du er tredive. - Og hun har udviklet sig til en slem Don Juan som jeg nödig vilde se dig gift med nu.

Frk.Martha (opdager pludseligt, at Julie sidder tavs og bedrövet med Hovedet stöttet i Haanden, - gaar hen og lægger sin Arm om hendes Skulder siger halvt i Spög) Hörer du Julie, hvordan jeg bliver behandlet, og du siger ikke et Ord til mit Forsvar.

Provstinden

Julie er ked af, at Hans heller ikke kommer hjem i Dag i ordentlig Tid, og det er ikke saa underligt, det ser jo næsten ud, som om han lagde an paa at ödelægge sig selv.

Frk.Martha

Jeg ~~har truffet~~ Dr.Bangert inde i Byen i Dag -

Fru Julie (ivrigt)

Har du Martha - talte I om Hans?

Frk.Martha

Ja, jeg spurgte ham, hvorfor han aldrig kom ud og saa til os mere.

Fru Julie

Hvad sagde han til det?

Frk.Martha

Han sagde, - ja er det ikke ~~mærkeligt~~ underligt, - han sagde, at Hans havde sendt hans Honorar og takket ham - og samtidig havde han skrevet - at han nu havde det udmærket og ikke længere

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Provstinden er vendt bordet tilhøjre, stående ved Stolen tilhøjre

×× Martha lidt ved bordet

××× Martines Bevægelser lidt før og tilhøjre.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

trængte til Lægetilsyn.

Fru Julie (sörgmodigt)

Og saa ser han saa fortvivlende daarlig ud, - og hans Haand brænder, naar man tager den i sin - har du ikke mærket det Martha?

Frk. Martha

Jø, det er galt, som han bærer sig ad, men har du ikke forsögt at tale alvorligt med ham om det?

Fru Julie

Gang efter Gang.

Frk. Martha

Hvad svarer han da?

Fru Julie

Ham klapper mig paa Kinden, eller kysser mig paa Panden, - og saa smiler han maaske til mig, - men han tier - og saa gaar han -

Provstinden

Akkurat som hans Far, - aldrig kunde man et Opgör med den Mand.

Frk. Martha (smiler)

Trængte du maaske til det?

Provstinden

Man er da ikke mere end et Menneske og engang imellem, maa man have Luft - men naar jeg altsaa var - lidt heftig maaske, — saa tog han mig ganske roligt om Livet og vandrede op og ned ad Gulvet eller ad Havegangen med mig, - og saa sagde han - ~~at Jeg var söd~~ - og morsom.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Prostinden op mod Baggrunden

×× Martha gaar hen i Tagets Gjæld ved Stolen Bag Bordet

××× Martha's Prostinde følges ad til Baggrundsdøren

— 6 —

Martha vinker Julie hen til sig sætter sig bag Bordet og Julie skynder sig hen i Tagets Plads paa Stolen tilvenstre ved Bordet

Frk.Martha

Og saa blev du glad og elskede ham alligevel.

Provstinden

Ja, jeg elskede ham, men hvor det irriterede mig.

Frk.Martha (ler - lidt efter til Julie)

Sig mig, hvor er Karen henne?

Fru Julie

Hun er ved Stranden med Frökenen -

Provstinden

Men Frökenen har jo faaet Lov til at gaa lidt i Aften - det er bedst, jeg gaar ned og aflöser hende -

Frk.Martha (tager et Sjal fra Stolen, hvor Provstinden har siddet) Vil du ikke have Sjalet her om dig, Tante Mine, - der er köligt ved Stranden.

Provstinden

Jo Tak - lad mig faa det da. - (Martha lægger Sjalet om hendes Skulder - Provstinden gaar mod Baggrunden - standser i Dören) Hvor er her dog könt -, se hvor er smuk i Dag - Bare vi dog kunde faa Hans til at blive herhjemme og glæde sig over det.

Frk.Martha (der har fulgt Provstinden til Dören i Baggrunden, vender hurtigt tilbage til Julie)

Hör Julie, nu maa vi to tale sammen, jeg er blevet ganske ængstelig, - det er jo saa aabenlyst, at der er noget i Vejen med Hans.

Fru Julie

Aa ja, Martha - jeg trænger ogsaa saadan til at tale med dig -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Først og fremmest maa jeg spörge dig, som jeg nu allerede har spurgt dig ~~flere~~ fem-sexmga Gange, - skete der virkelig ~~intet~~ ~~somhelst~~ ikke noget den Aften, efter at Halling og jeg var gaaet.

Fru Julie

Nej - intet ~~somhelst~~.

Frk.Martha)

Du mærkede ikke til nogen fem-falsk Fortrædelighed eller Bitterhed hos ham -

(Fru Julie)

Han var ganske som sædvanlig - god og rar, men lidt træt, sagde han, - efter Rejsen.

(Frk.Martha)

Og dog satte han sig til at arbejde - - - - - - - - - - - -

(Fru Julie)

Ja - og det gjorde mig naturligvis ondt. - - - - - - - - -

(Frk.Martha)

Men ~~tonere~~ fjollen, - har han saa ikke med et Ord röbet noget, der kunde tyde paa Mistro, har han været ganske som ellers.

(Fru Julie)

Ja Martha - (lidt efter ligesom tövende) Det vil sige, - det er alligevel ikke helt mellem os som för - - der er noget - -

(Frk.Martha)

Hvad da, Julie, - - hvorfor har du ikke ~~sagt~~ fortalt mig det?

(Fru Julie)

Fordi det er noget, man ellers ikke taler med andre Mennesker om - - - - - - - - - - - - - - - -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Til mig kunde du da ~~nok have Fortrolighed~~ -

Fru Julie

Ja,Martha,men til at begynde med tænkte jeg,at det maaske skyldtes hans Sygdom -

Frk.Martha

Sig mig det nu, ~~Martha~~, jeg vil jo hjælpe dig,hvis jeg kan.

Fru Julie

Du husker jo nok,at vi flyttede ud paa Landet,fire Dage efter at Hans var kommet hjem. - Dengang foreslog Hans selv,at Karen skulde dele Værelse med mig herude,saa vilde han have Karens lille Værelse - Jeg troede först,det var, fordi han var syg og trængte til Ro - - men siden,Martha - (med frembrydende Graad) - siden den Dag glemte han helt,at han havde mig -

Frk.Martha (sörgmodigt)

Stakkels Julie. - Og I kom aldrig til at tale om det.

Fru Julie

Nej,for hvis det nu var hans Sygdom,saa vilde det jo kun pine ham,hvis jeg berörte det.

Frk.Martha

Man kan ogsaa være for fintfölende - Julie.

Fru Julie

Ja,Martha - men för Hans rejste,havde Dr.Bangert jo netop sagt til mig,at det var en Sygdom,der i saa höj Grad krævede Forsagelse,saa det var da ikke saa underligt,at jeg tænkte,som jeg gjorde. - Men saa - for to Dage siden - ved

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

+ Martha rejser sig gaar, bag Julies Stol.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

du jo, at det var Bryllupsdag.

Frk. Martha

Den 22de (med et Suk) Ja, jeg mindes den Dato.

Fru Julie

~~Vi~~ plejer ellers altid at tage bort ~~den Dag og tilbringe den sammen~~ - vi to alene - et eller andet smukt Sted. - Jeg gik Dagen för og ventede, at han skulde foreslaa mig det som sædvanligt - men det gjorde han ikke, - og om Morgenen paa selve Dagen var han allerede borte, da jeg stod op. - Der stod ved min Kuvert i Spisestuen ~~en syer smuk Buket~~ mörkeröde Roser ~~med~~ et ~~Brev~~ Brev, - men han selv var der ikke - og han kom ikke hjem för alle her i Huset var gaaet til Ro - (græder) Den Dag, - den lange Dag ~~fra Morgen til Aften~~ - var den ulykkeligste i mit Liv, for det var jo umuligt ikke at forstaa, at det var mig, han vilde undgaa.

Frk. Martha

Men hvad stod der i Brevet, Julie?

Fru Julie (smiler uvilkaarligt)

Aa, der stod saa meget smukt, - at han elskede mig, - og at han vilde elske mig, saa længe som hans Hjerte slog.

Frk. Martha (drager Julie ind til sig - med Smil gennem Taarer)

Men det var ~~saa~~ dejligt, Julie, det var da bare et lykkeligt Brev, - saa er det jo kun en ulyksalig Misforstaaelse, som vi maa have klaret.

Fru Julie (i Angst)

Men hvis det nu er for sent, - hvis han nu allerede har ödelagt saa meget for sig selv, - at det er for sent. -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha lidt paa Julie (~~over mod venstre~~) med ved Side af hende

×× – Martha over tilvenstre

××× Martha gaar tilbage ved Julies Side (tilvenstre)

—o— Martha tager Julie om Skulderen, drejer rundt og gaar mod Baggrunden, stopper lidt paa Vejen — tager derpaa Sandalerne

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Den Tanke tör vi slet ikke tænke, - men desuden - naar I först har fundet hinanden igen, ~~og naar I legger jeres Viljer sammen~~, saa tror jeg, at I kan göre Underværker.

Fru Julie

Gid du havde Ret, - Martha. - Men du maa hjælpe mig hörer du - hvordan skal jeg begynde at forsvare mig overfor noget, som jeg ikke er anklaget for.

Frk.Martha

Ja, jeg skal nok tale med Hans - for jeg har noget at sige ham, - der nok skal bringe ham til at forstaa -

Fru Julie

Jeg er saa glad for, at jeg har dig, Martha.

Frk.Martha (klapper Julies Haand)

Det er ~~fart~~ godt, at man kan være noget for dem, man holder af, - (spögende) det trænger en gammel Jomfru til. - Men nu skal du ikke sidde her og vente forgæves og blive melankolsk, - nu skal du gaa ned til de andre ved Stranden - Hans har godt af at savne dig, naar han kommer ind ad Dören. - Desuden venter jeg Halling hvert Øjeblik, og jeg vil tale med ham först.

Fru Julie (rejser sig)

Ja saa gaar jeg - Martha - og jeg stoler paa dig - (gaar mod Baggrunden)

Frk.Martha (tager en af Pakkerne fra Bordet)

Skal du ikke have Sandalerne med ned til Karen, - det vil more hende at pröve dem straks -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Marthe ~~sitter~~ gaar hen og ringer ved Kaminen lidt tilbage ved Døren til Venstre. gaar derpaa hen til Bordet og Pakkerne

Fru Julie

Jo Tak - ~~det var morsomt~~ - saa bliver hun glad -

(nikker til Martha, ud i Baggrunden)

(Martha - hen~~ringen~~)

Line (ind fra höjre i Forgrunden)

God Dag, Fröken -

Frk. Martha

God Dag - (tager Pakkerne) Vil De tage disse her to Pakker ud. - I denne her er der Födevarer, - den skal i Kökkenet, - den anden kan De lægge ind paa Fruens Værelse -

Line

Ja, skal Frökenen slet ingen Mad have?

Frk. Martha

Nej Tak, jeg har spist inde i Byen, - men hvis Fabrikanten kommer hjem og skal have noget at spise, saa er der vel én af dem derude -

Line

Ja, vi sidder begge to paa Bænken udenfor Kökkendören -

Frk. Martha

~~Det er godt~~. Kan De nok lide at være paa Landet, Line?

Line

Aa ja, det er jo noget besværligt, naar man er forlovet - og en evig Rejsen for ham, - men det gaar da. -

Frk. Martha (ler)

Naa - Gudskelov. - Ja, saa ringer jeg, hvis der er noget.

(Line tager Pakkerne og Provstindens Kaffekopper med ud til-höjre i Forgrunden. - Martha tager en Vandkande, der staar mellem Planterne i Baggrunden og begynder at vande Blomsterne)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha
over i Baggrunden tilvenstre

Halling (fra Baggrunden, ser ind i Stuen og opdager ikke straks Martha, saa banker han med sin Stok paa Dörkarmen for at vække Opmærksomhed.)

Frk. Martha (bag en stor Palme)

Jeg staar her - i Palmernes Skygge.

Halling

Aa - er De der - (staar og ser beundrende paa hende, mens hun gaar fra Blomst til Blomst)

Det ser nydeligt ud - De vilde pynte i et Hjem.

Frk. Martha

Palmerne?

Halling

Naa - ja - og saa Palmerne. - Ja nu har jeg altsaa installeret mig derovre paa Hotellet, og nu kommer jeg for at faa det Parti Tennis, som De lovede mig.

Frk. Martha (sætter Vandkanden fra sig, gaar tankefuldt frem i Stuen)

Aa, Halling, nu har jeg faaet alvorligere Ting at tænke paa end Tennis..

Halling

Virkelig - Tænk - det har jeg ogsaa, jeg er blevet forelsket paa Vejen herhen.

Frk. Martha (ler)

Igen forelsket.

Halling

Ja, men denne Gang er det i et helt Hus, har De ikke set det smukke, hvide Hus, der ligger inde i en stor gammel Have. - Det er til Salgs. - Det er lige der, hvor Vejen drejer

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ind i Landet,der er japanske Roser op ad Væggene,og saa er der saadan en smuk höj og bred Indgangsdör. Jeg har Lyst til at köbe det Hus, - jeg kan godt lide,der er en smuk Indgang til mit Hjem,det stemmer straks saa festligt.

Frk.Martha

Det Hus er jo altfor stort til Dem Halling.

Halling

Ja men,hvis jeg nu kunde dele det med en god Kammerat.

Frk.Martha

Man skal ikke bo sammen med sine Venner,det giver blot Anledning til Ufred.

Halling

Saa-aa - tror De,vi to let blev Uvenner Fröken Martha -

Frk.Martha

Det haaber jeg ikke,men De vil da ikke bo sammen med mig?

Halling

Jo,det vil jeg rigtignok meget gerne.

Frk.Martha (tager ham ved Frakkekraven og trækker ham hen til Sofaen)

Kom nu her hen Halling og sæt Dem ned og vær alvorlig et Øjeblik,for nu kender jeg Dem jo saa godt,at jeg ved, De kan være det.

Halling (idet de sætter sig)

Tror De ikke,det er Alvor? (pludselig alvorligt) der er overhovedet ikke noget,der er mere alvorligt for mig.

Frk.Martha

Ja,men hör nu Halling - her har vi to gaaet og været saa glade for hinanden.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling (lægger med et glad Smil sin Haand over Marthas)

Har vi?

Frk.Martha (smiler lidt forlegen,men tager ikke sin Haand bort)

Og i vor Glæde har vi ikke lagt Mærke til,at stakkels Julie har haft en tung og trist Tid.

Halling

Har hun da det?

Frk.Martha (alvorligt)

Ja,Halling - Vi troede,at vi havde reddet Situationen med vor lille List, - det har vi desværre ikke. Siden den Aften har Julie og Hans ikke levet deres Liv sammen,og Hans har i forceret Slid arbejdet mod et eneste Maal -

Halling (bevæget)

Et eneste Maal siger De -

Frk.Martha (alvorligt)

Uden Opsigt at vige Pladsen for en anden -

Halling (fortvivlet)

For mig mener De, - - det er mig alene,der er Skyld i denne Ulykke -

Frk.Martha

Nej Halling,vi er tre om at dele Ansvaret - De med Deres letsindige vanemæssige gören Kur, - Tante med sin grimme Mistanke og ~~sine giftige Ord~~ - og jeg,der ikke forhindrede,at De gik derhen den Aften -

Halling

De,Fröken Martha,nej,De har ingen Skyld her - De har kun sögt at hjælpe - De har absolut intet at bebrejde Dem.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha rejser sig da han har kysset hende, idet afdragsmanden gaar forbi Halling der ogsaa har rejst sig og saaledes at Halling staar yderst til venstre.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Jo Halling,der er en Ting,som jeg i den sidste Tid ofte har bebrejdet mig selv.

Halling

Hvad kan det være?

Frk.Martha (stille)

At jeg den Gang - for mange Aar siden - hverken havde Forstand eller Hjerte nok til at forstaa,hvormeget Deres Følelse for mig egentlig var værd.

Halling (varmt)

Forstaar De det da nu Martha?

Frk.Martha

Ja, Det gör jeg, — og naar vi först har faaet Julie og Hans til at forstaa hinanden igen,saa vil jeg gerne være den Kammerat,der deler Huset derhenne med Dem (med et Smil) hvis De da ikke kan finde en bedre -

Halling (tager hende ind til sig)

Martha,nu har jeg ventet i ~~syv~~ ti Aar,men nu kan jeg heller ikke vente længere med at kysse dem (kysser hende.)

Frk.Martha

Saa - saa Halling.

Halling

Jeg hedder Aage Halling.

Frk.Martha

Jeg,det ved jeg da nok.

Halling

Naa,jeg troede,du maaske ikke kendte mit Fornavn -

Frk.Martha (lidt bebrejdende)

Jo,men vi har jo slet ikke Lov til at være glade endnu -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling (forbauset)

Nej, men det er saa svært at lade være.

Frk.Martha (retter lidt forlegent ved hans Slips)

Ser du Aage, (Halling nikker anerkendende) Naar nu Hans kommer hjem, saa maa du straks tale med ham og sige ham det, du ikke fik sagt dengang -

Halling

Tror du, der er Mulighed for, at Hans vil forstaa mig nu.

Frk.Martha

Det haaber jeg, - han maa forstaa, at Julie ingen Skyld har i det, der er sket, - der maa ikke hvile Skyggen af en Mistanke paa hende, hvis hun og Hans skal blive lykkelige igen.

Halling

Maa jeg ogsaa fortælle ham det - om os to.

Frk. Martha

Ja, naturligvis - (Provstindens og Karens Stemmer höres -) Nu kommer Karen og Tante Mine -

Halling

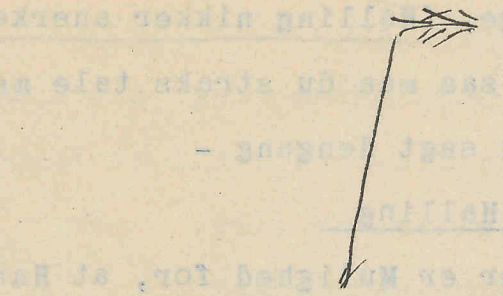
Martha, Provstinden vil jeg have Lov selv at sige det til, den Nydelse maa du ikke tage fra mig -

Frk.Martha (smiler)

Nej, det skal du faa Lov til -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Provstinden ind med Karen til venstre, hendes højre på Hallings

×× under disse Replikker nærmer Prosthuen sig

××× da Martha taler til Karen gaar Provstinden lidt om i Stuen

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(Provstinden med Karen med Haanden ind fra Baggrunden)

Karen (gnavent)

Jeg vil ikke i Seng för Far kommer.

Provstinden

Vist saa, en lille Pige har ikke godt af at være saa længe oppe.

Karen

Jeg vil först sige God Nat til Far.

Provstinden

Du er et skrækkeligt stædigt Barn.

Frk.Martha (ser paa Karens nye Sandaler)

Nej, hvor det er pænt med de Sandaler, dem er du da glad for.

Karen

Har du haft dem med hjem Tante Martha.

Frk.Martha

Ja, det har jeg - Vil du gaa med Tante Martha, saa skal jeg fortælle dig en morsom Historie om en lille Pige der gik ud og soppede i Vandet med sine nye Sandaler -

Karen

Maatte hun da det?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Provstinden staar nu nede foran Stolen tilhøire for Bordet midt paa Scenen. Kulissen mellem Stolen bag og Stolen tilvenstre for Bordet

Frk.Martha

Nej, det maatte hun skam ikke - (tager Karens Haand) Kom saa skal du höre. (Begge ud tilhöjre)

Provstinden (der ved sin Indtræden har hilst köligt paa Halling)

Jeg hörer De er flyttet her ud.

Halling

Ja, jeg paa Hotellet.

Provstinden

Nu kunde De altsaa ikke undvære os længere.

Halling

Nej, det var umuligt.

Provstinden

Man skulde næsten tro, der var en af Damerne her, - der havde Deres særlige Interesse, - for Hans kan det da ikke være, han er jo næsten mindre i sit Hjem, end De er her.

Halling

Jeg beundrer Deres Skarpsindighed Fru Provstinde -

Provstinden (lidt overrasket)

De indrömmer altsaa, at jeg har set rigtigt?

Halling

Ubetinget.

Provstinden

Og det er aldrig faldet Dem ind, at Deres hyppige Besög kunde være vedkommende Dame ubehagelige og generende?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha ind fra hvis Bagværelsesdør

××

Halling hen ligi bag Bordet, tager Marthas Hænd.

××× Provstinden over til venstre hen og sætter sig ved Sidebordet

Halling

Tværtimod.

Provstinden

Det er maaske oven i Köbet efter fælles Aftale?

Halling

Ja, vi er fuldstændig enige -

Provstinden

Og det skammer De Dem ikke over at staa her og betro mig.

Halling

Nej Fru Provstinde, vi var netop ogsaa enige om - at De var den, der först burde have Forlovelsen at vide.

Provstinden (overrasket, - uden at bemærke Martha, der er kommet ind fra höjre)

Forlovelsen, hvilken Forlovelse taler De om?

Halling (hen tager Marthas Haand)

Marthas og min Forlovelse - naturligvis.

Provstinden (forvirret)

Var det da for Marthas Skyld, De kom her?

Halling

Mest for Marthas Skyld - maa jeg indrömme, det haaber jeg ikke, De vil tage mig ilde op - Fru Provstinde.

Provstinden (staar et Øjeblik maallös af Forbavselse, saa siger hun kort og knapt) Til Lykke (vender sig brat fra dem og gaar over mod Vinduet)

Halling (bukker ærbödigt)

Tusind Tak. - (da Martha betyder ham, at han skal gaa, kysser han hendes Haand - bukker endnu en Gang lidt ironisk for Provstinden, der vender Ryggen til og gaar ud i Baggrunden)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha ordner forskellige: ved Klamin, flytter paa Bordets venstre Stol og gaar saa rask rundt foran Bordet og til Vinduet i venstre Side

× Frk.Martha (giver sig til at ordne et og andet i Værelset - Ser et Par Gange afventende til Provstinden, der ufravendt ser ud ad Vinduet. - Saa gaar hun resolut hen og lægger sin Haand paa hendes Skulder) Naa - Tante Mine, - nu er du da glad.

Provstinden (vender sig hurtigt)

Glad - for hvad?

Frk.Martha

Baade fordi du nu alligevel ikke faar den Sorg at se mig dö som Gammel-Jomfru og saa fordi -

Provstinden (koldt)

Er der flere Fordier?

Martha (alvorligt)

Fordi du forstaar, at du har taget Fejl i din Mistanke overfor Julie og Halling -

Provstinden

Mistanke - hvad er det for en Mistanke, du taler om, jeg har virkelig aldrig tænkt mig den Mulighed, at Julie kunde foretrække Halling for en Mand som Hans -

Frk.Martha

Og alligevel har du ikke undset dig for at vække den Mistanke hos en anden ~~Mand~~.

Provstinden

Hos hvem mener du?

Frk.Martha

Hos Hans selv -

Provstinden (heftigt)

Hvis jeg nogensinde har sagt et Ord til Hans -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha lidt pa Provstinde over til højre mod bordet.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Frk.Martha

Ikke direkte - nej - men alle de smaa Sidebemærkninger, alle de giftige Pile du har afsendt,de har gjort deres Virkning.

Provstinden

De har gjort den Virkning,de skulde göre, - de har forhindret Ritmesteren i en altfor vidtdreven Kur overfor Julie, - og de har vist dem begge,at der i ~~hvert Fald~~ det mindste var én her i Huset, der havde Øjnene med sig.

Frk.Martha

Men hvis de nu har gjort lige den modsatte Virkning.

Provstinden

Hvilken mener du?

Frk.Martha

Hvis nu alle de Spydigheder - alle de drilske Bemærkninger som du i disse Maaneder har pisket ned over Julie og Halling - hvis de nu netop har bragt Julie til i hendes Hjælpelöshed og Fortvivlelse at söge Beskyttelse hos Halling.

Provstinden (forskrækket)

Det mener du ikke -

Frk.Martha

Nej,det mener jeg ikke - for jeg var her heldigvis ogsaa -

Provstinden

Ja - ja,Martha,dine Iagttagelser overfor Halling kunde nu umuligt være helt sikre,siden du selv gik og var forelsket i ham.

Frk.Martha

Du tager Fejl,Tante Mine,jeg var ikke forelsket i ham,men jeg kom til at holde af ham,efterhaanden som jeg forstod, hvor trofaste hans Følelser for mig havde været,og hvor meget

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Provstinden går og leder frem

×× Martha et Skridt mod Provstinden, som saa gaar frem og hen tilvenstre til Sofaen

××× Provstinden sætter sig i og Martha i gaar ved og nærmer forbi tilhøire og tilbage igjen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

han trængte til mig.

Provstinden (lidt haanligt)

Trofaste - aa, du har ikke set, det jeg har set, - ja ogsaa, för du kom tilbage.

Frk. Martha

Hvad skete der, för jeg kom tilbage, Tante Mine?

Provstinden (afværgende)

Aa -

Frk. Martha

Ja, Tante Mine, jeg er forlovet med Aage Halling nu, og hvis du ved nogetsomhelst virkelig ~~ufordelagtigt eller~~ uhæderligt om ham, saa er det din Pligt - ~~som min nærmeste kvindelige Slægtning~~ - at sige mig det.

Provstinden (lidt flov)

Naa-ja, han sværmede altsaa om Julie, allerede lang Tid för du kom hjem - han beundrede hende saa aabenlyst, og han sagde hende evindelig Komplimenter.

Frk. Martha

Altsaa - der skete i Virkeligheden ikke andet, end hvad jeg selv har set nu -

Provstinden (desperat)

I ~~hvert~~ Fald lod de selvfölgelig ikke mig se paa det.

Frk. Martha

Der kom du med en Bemærkning, Tante Mine, som sandelig ikke gör dig Ære - (gaar et Par Gange frem og tilbage ligesom sögende at komme til Ro, sætter sig saa hos Provstinden) Forresten bringer du mig til at mindes en lille Episode, jeg engang som lille Pige kom til at overvære, - det var mellem dig og Onkel Jens. - Ja, du har maaske glemt den, men paa mig gjorde den et saa

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

stærkt Indtryk, at jeg tog Lære af den -

Provstinden (fornærmet ligegyldigt)

Saa-aa, hvad var det?

Frk. Martha

Du havde siddet og talt om en eller anden fælles Ven - eller maaske bare god Bekendt - og der var, idet du sagde, en lidt underfundig Beskyldning mod Vedkommende. Saa sagde Onkel Jens pludselig:" Ved du det, du der siger bestemt, har du selv set det?" Og du svarede - "det har jeg ganske vist ikke - men - Du kom ikke længere, for Onkel Jens lagde sin Haand paa din (Martha tager Provstindens Haand) og gav den et lille bestemt Tryk, - og saa sagde han:"Saa er der overhovedet ikke noget men, saa har vi blot at tie" -

~~Ja Tante Mine~~ - Onkel Jens havde Ret, for ~~i øgentlig~~ dræber et Menneskes Rygte sikkere end halvt udtalte Bekyldninger og Formodninger, - jeg har desværre aldrig hört nogen spinde en smuk Ende til en grim Historie.

Provstinden (törrer bevæget sine Øjne)

Ja, Jens, han kunde sige saadan noget til mig, uden at det saarede, - for jeg vidste jo, at han holdt af mig og troede godt om mig, selv naar jeg ikke var helt god -

Frk. Martha (varmt)

Tror du da ikke vi andre gör det, Tante, - tror du nogensinde, jeg vil glemme, hvor god du var mod mig, da jeg kom til at staa alene. - - Og Hans - han kan ikke beundre sin praktiske og dygtige lille Mor mere, end han gör -

Provstinden (græder)

Jeg vilde heller ikke for alt i Verden göre noget, der

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

kunde skade min Dreng - det maa du tro, Martha. - Hvad er det da, jeg har gjort, der er saa slemt, det ved jeg jo ikke engang selv -

Frk. Martha

Det værste, der er sket, tror jeg nok, er, at du har taget Julies Ro og Sikkerhed fra hende paa et Tidspunkt, hvor hun behövede hele sin Viljestyrke for at holde Modet oppe i Hans. - Derfor kom Hans hjem, för han burde og derfor kom der Uro ind i hans Sind - Synes du, det Liv, Hans nu lever, er en Rekonvalescents

Provstinden (græder)

Nej, det er frygteligt, jeg har ogsaa skændt paa ham, men han gör jo altid kun det, han selv vil:

Frk. Martha

Men er det slet ikke faldet dig ind, at der maa være en Grund til, at Hans, efter at han i fire Maaneder har gennemfört sin Kur saa pligtopfyldende som ingen anden, nu saa aabenlyst sætter alt, hvad han har vundet til igen,

Provstinden

Jo, men hvilken Grund, Martha -

Frk. Martha

Hans er begyndt at tvivle om, at hans Liv er til Lykke for den, som han holder af. - Derfor har hver af dine uelskværdige Bemærkninger været som Gift for ham, fordi de har foröget hans Mistanke.

Provstinden

Hvor det er grusomt, det du der siger, Martha. - Men det ligner jo slet ikke Hans - udenvidere at opgive den han holder af.

Frk. Martha (sörgmodigt)

Hans ved jo, at han er en syg Mand - han synes maaske,

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

† Martha gaar et lille Skridt ud til højre, Provstinden vrider sig og følger efter

at hans Vaaben [illegible]e er gode nok - han kæmper tappert nok, men det er ikke længere for Livet.

Provstinden

Martha, jeg holder det ikke ud, hvis der tilstöder Hans noget, og hvis jeg har nogen Skyld. - Hjælp mig, Martha og sig mig, hvad jeg skal göre.

Frk. Martha (venlig)

Jeg vil tale med Hans i Dag, saa snart han kommer hjem. Naar han hörer om Hallings og min Forlovelse, maa han vel kunde indse, at han har levet under en frygtelig Misforstaaelse. - Saa kommer det kun an paa -

Provstinden (angst)

Paa hvad? söde Martha - sig mig det?

Frk. Martha (alvorligt)

Om han har Kræfter nok til at gaa Krisen igennem.

Provstinden

Men hvad skal jeg da göre?

Frk. Martha

Du skal kun ~~indrömme~~ - med hele dit Væsen, og hvor det göres nödvendigt, at du har gjort Julie og Halling Uret.

Provstinden (med noget af sin gamle Stædighed)

Jeg vil gerne indrömme det overfor Julie og Hans, men aldrig overfor Halling.

Frk. Martha (med en Antydning af et Smil)

Ja ja Tante - ~~som du vil~~. - Aage er ikke nogen syg Mand, og hvis du stadig föler Trang til at bære ham med dit Uvenskab, - saa tror jeg, at baade han og jeg vil være i Stand til at bære det. - Naar blot Julie og Hans faar den Lykke, ~~som~~ de fortjener, saa skal Aage og jeg nok klare vor egen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha tilvenstre bag Prøstinden og til Vinduet
Prøstinden bagefter, bliver vred af Forhøjningen paa
Siden af Martha

×× Prøstinden trækker Martha med og lidt til Side tilhøjre

××× begynder at gaa med Prøstinden tværs Stuen over tilhøjre

— o — Martha op: Baggrunden til Døren

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden

Martha, - du maa da ikke tro, at jeg ikke holder af dig, - du maa da vide -

Frk.Martha

Ja Tante, men Aage og jeg vi hörer sammen nu, og vi vil dele Alting - baade ondt og godt - altsaa ogsaa dit Venskab.

Provstinden

Om Forladelse - Martha - Du synes vist, jeg er en taabelig gammel Kone -

Frk.Martha (lytter uden at svare)

Var det ikke Toget, der kom nu?

Provstinden (ser paa sit Uhr)

Jo, det er lige Tiden nu.

Frk.Martha (ved Vinduet)

Blot Hans dog nu var med.

Provstinden (ved hendes Side)

Jeg kan ikke se saa langt.

Frk.Martha (glad)

Jo, der er han - (sörgmodigt) Han gaar saa langtsomt, som den, der ikke længes hjem -

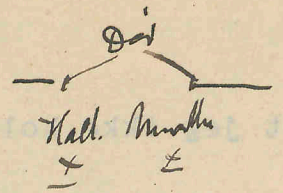
Provstinden

Martha, du er saa god - ~~Se om du~~ ikke ~~kan~~ finde en Undskyldning for hans Mor ~~Ikke~~ -

Frk.Martha (klapper hendes Haand)

Det er da let nok ~~Tante Vine~~, men gaa nu ind til dig selv, vi vil gerne være alene med Hans, naar han kommer, (fölger Provstinden over mod Dören tilhöjre i Forgrunden - saa kalder hun ud i Haven) Halling - Aage - (Halling ind) Nu kommer Hans, -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha ind; Forgrundens 2den Dør (tilhøjre)

×× Kalle gaar med tilhøjre Bordet rundt og sætter sig paa Stolen tilvenstre for Bordet

××× Lars farer sammen ved Bordet paa Stolen tilhøjre

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(træthes han lidt ind i Stuen)
du maa være her og tage imod ham - og saa siger du ham alt - (indtrængende) ikke sandt, - alt hvad der er foregaaet.

Halling

Ja, naturligvis - Uha -

Martha

Du er da ikke bange?

Halling

Bange, - nej - hvor kan du tro?

Frk. Martha

Ja, saa gaar jeg, (mod Baggrunden)

Halling

Ikke for langt Martha - ikke for langt - (ind i Stuen) Uha - (sætter sig, tager en Bog og lader som om han læser)

Hans Höjer (ind fra Baggrunden)

God Aften -

Halling (rejser sig)

God Aften Hans - du kommer sent i Dag igen?

Hans Höjer (idet han ser ligesom sögende ud i Haven)

Der er saa meget at göre paa Fabrikken i denne Tid -

Halling

Jeg troede ellers Sommeren var den roligste Tid -

Hans Höjer (sætter sig - lidt træt)

Det plejer den jo ogsaa at være, men nu jeg har været saa længe borte - ligger der saa meget.

Halling

Jeg synes, naar du kunde undværes i den travle Tid

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

kunde det vel ogsaa lade sig göre i den stille Tid - og du ser ud, som om du nok kunde trænge til Hvile - jeg synes, du bærer dig meget uforsigtigt ad.

Hans Höjer

Det er venligt af dig, Halling, at du tænker paa det, men jeg bliver nu dérhvor min Nærværelse mest kræves.

Halling

Jeg mente, det var her -

Hans Höjer (bestemt)

Det mener jeg ikke - (lidt efter) Er Julie ikke hjemme, hun plejer jo ellers altid at være her i Stuen, naar jeg kommer -

Halling

Julie har siddet ved Vinduet og ventet i to Timer, nu var hun skuffet og træt, saa fik vi hende til at gaa ned ~~til Stuerne~~ i Have

Hans Höjer

Er hun alene?

Halling

Jeg tror det.

Hans Höjer

Hvorfor sidder du da her?

Halling

Jeg ventede paa dig, for at komme til at tale med dig alene - jeg har noget at betro dig.

Hans Höjer (urolig)

Gem hellere dine Hemmeligheder til en mere værdig Ven -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Halling og Berg om bordet og hen paa hvert Side af Hans

×× Hans rejser sig gaar over til venstre standser undervejs, derpaa tilbage til Halling der langsomt er gaaet med Hans lidt over til venstre. Scenen spilles foran bordet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling

Nej Hans, du er den, der först skal vide, at jeg har forlovet mig -

Hans Höjer (springer op med et Udtryk af den dybeste Forfærdelse)

Forlovet dig, siger du - ved Julie det?

Halling (forskrækket) vrsj lidt tilbøjs

~~Men Hans dog, hvad er der i Vejen.~~

Hans Höjer (med hans)

Ved Julie det - ved Julie det?

Halling

Ja, Julie ved det -

Hans Höjer (sætter sig - skjuler Ansigtet i sine Hænder)

Halling (efter en lille Pause, lægger sin Haand paa hans Skulder)

Hans, du spörger mig slet ikke om, med hvem jeg er blevet forlovet -

Hans Höjer

Det er jo saa ligegyldigt.

Halling

Det er med Martha -

Hans Höjer (ser hurtigt op)

Med Martha - var det da for Marthas Skyld, du kom her.

Halling

Ja Halling har du ikke gættet det?

Hans Höjer (rejser sig - gaar frem og tilbage, saa standser han foran Halling)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

×

Han gaar nervøst litt til venstre

Halling - vil du svare mig ærligt paa én Ting. - Den Aften - efter min Hjemkomst - du ved, var det da ogsaa Martha, du kom for at möde.

Halling (stille)

Nej Hans - den Aften löj vi for dig.

Hans Höjer

Hvorfor gjorde I det?

Halling

Fordi vi ikke var helt sikre paa os selv - der var sket noget, mens du var borte, ikke noget der betöd noget, men det gjorde Julie nervös og urolig, fordi din Mor der ikke vidste rigtig Besked, pinte hende med sine Drillerier.

Hans Höjer

Det var noget med Julie og dig - ikke sandt?

Halling

Jo Hans -

Hans Höjer

Ja, jeg spörger dig, ikke hvad det var.

Halling (bestemt)

Men du skal höre det alligevel - Du har sikkert aldrig været blind for, i hvor höj Grad jeg beundrede Julie?

Hans Höjer (vender sig)

Du kunde aldrig beundre hende höjere, end jeg selv gjorde -

Halling

Du ved ogsaa, at jeg fandt hende smuk, og at jeg ikke kunde lade være med at sige hende det. - Ja, det har du selv

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans tilbage mod Halling

×× Hans nærmest fra Halling tilvenstre og bag venstre Stol ved Bordet

××× Halling rejser sit begge tilbage mod højre

— o — Hans gaar videre staar nu lige bag Bordet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

tit hört.

Hans Höjer

Det skader ikke en Kvinde, der er saa god som Julie, at vide, hun er smuk.

Halling

Det har du Ret i Hans. - Det var absolut ikke Julies Skyld - at jeg en Aften - hun var saa smuk i sin Sorg - kom til at sige Ting - som - Ja, som altsaa aldrig burde have været sagt. -

× Hans Höjer (haardt)

Kom til - siger du - er det dit Forsvar -

Halling (undvigende)

Der er jo altid flere Maader at se den samme Ting paa.

Hans Höjer (koldt)

Det har du Ret i - Tyven f.Eks, og den der bliver bestjaalet mödes sjældent i gensidig Tilfredshed - ××

Halling

Du stiller grelle Sammenligninger Hans - og ~~ikke~~ lidet smigrende for mig.

Hans Höjer (skærende koldt)

For Tyven mener du, den gemene Tyv nöjes dog som ~~oftest~~ Regel med de ligegyldige Værdier, men du kunde ikke nöjes med mindre end alt, hvad der var Livets Indhold for mig.

××× Halling

Jeg forstaar ikke, hvad du mener Hans - er ikke alt her, som det var, da du rejste -

—o— Hans Höjer

Det er ikke din Skyld, at der er Fölelser, der staar

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans ↓ Skridt med til højre mod Kalling

×× Hans hilt ved mod Kalling, leje overfor ham.

NB

— o —

Hans pro ~~ikke~~ Replik hen fra bordet

saa höjt, at du ikke kan naa at tilsmudse dem med dit Begær.

Halling

Nu gaar du for vidt Hans - jeg tænkte ikke paa nogen Gemenhed - jeg lod mig rive med af mine Følelser uden at ville det, kom jeg til at krænke din Hustru -

× Hans Höjer (i undertrykt Vrede)

Krænke min Hustru, du maa være en modig Mand - at du tör staa Ansigt til Ansigt med mig og sige mig det.

Halling

Ja Hans - der hörer et moralsk Mod dertil, som jeg næppe vilde have haft, hvis jeg ikke havde haabet, at min ærlige Tilstaaelse vilde have forsonet dig med min Letsindighed -

×× Hans Höjer

Har du tænkt paa, hvad din Letsindighed kunde have kostet mig - Ved du, hvad den allerede har kostet mig. Fire Maaneder levet i Ensomhed og Forsagelse til ingen Verdens Nytte - Alt hvad jeg med anspændt Viljestyrke opnaaede, ~~i denne Tid~~, det er nu tilintetgjort i denne Tids opslidende Angst. Hvor faar jeg Styrke fra til at göre det altsammen om igen - 13 —o—

Halling (angst) (lit efter han)

Du mener da ikke Hans, at det er nödvendigt?.

Hans Höjer vender sig mod ham

Jeg ved, det er nödvendigt, hvis Livet igen skal blive til Glæde for mig ~~selv~~, og for dem jeg holder af. Nu ved du, hvad Letsindighed kan ödelægge, for den for hvem Livet er andet end Pjank og Tilfældighed - Gaa nu din Vej og skaan mig for at se dig oftere -

Halling (alvorligt)

Hans - jeg forstaar, du synes, jeg har krænket din

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans gaar over tilvenstre, Halling efter ham og hen midt for bordet

××

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Tillid dybt - men

Hans Höjer (haardt)

Tillid er Venskabets Hjerte, naar man saarer det, og du har saaret dybt, saa dör Venskabet -

Halling

Jeg har i et Øjebliks Svaghed handlet uoverlagt og letsindigt, - men hvis jeg ikke var oprigtig i mit Venskab vilde jeg aldrig komme og tale med dig paa den Maade, som jeg har gjort i Dag, - det tror jeg, du selv vil være höjmodig nok til at indrömme mig, naar din Vrede har lagt sig.

Hans Höjer (koldt)

Jeg troede du forstod, at vor Samtale nu var forbi.

Halling (bestemt)

Ikke helt Hans - jeg har endnu en Ting at sige dig. - Du talte om mig som den for hvem Livet kun er Pjank og Tilfældighed - hvornaar tror du, Livet begyndte at blive - kun Tilfældighed for mig?

Hans Höjer

Hvor kan jeg vide det.

Halling

Netop den Dag, da der ingen Mening var i det mere.

Hans Höjer (spottende)

Har der da nogensinde været det?

Halling

Ja, lige til jeg opdagede, at det eneste Menneske, jeg har elsket, holdt mere af en anden,

Hans Höjer

Jeg kan ikke indse, at det kommer mig ved.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans vender sig bort da Martha kommer ind

×× Halling vinger begyndes tilbage og op til Martha

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Halling

Det gör det alligevel Hans - mere end jeg i Øjeblikket kan sige dig - endnu för jeg kendte dig, havde dit Navn bragt mig mere Sorg, end jeg nogensinde kan bringe dig.

Hans Höjer (utaalmodig)

Mere Pjank - Lögn

Halling (pludselig hidsig) (slaar i Bordet)

Du har ikke Lov til at raabe Lögn til en Mand, der blotter sine Følelser indtil Ubluførdighed, for at du skal forstaa Sandheden -

Hans Höjer

Jeg har ikke bedt dig om - og önsker ikke din Fortrolighed - ×

Martha (ind fra Baggrunden) 2.

Forstyrrer jeg? -

Hans

Nej, Halling og jeg har ikke mere at sige hinanden -

×× Halling (forstemt)

Jeg gaar nu -

Martha (giver ham Haanden)

Farvel Aage, jeg kommer hen til dig - om lidt.

Halling (lysere)

Tak Martha - (med en Böjning mod Hans Höjer) Farvel Hans. - (ud i Baggrunden fulgt af Martha, der vinker til ham)

Hans Höjer (efter en Pause)

Det er altsaa Alvor, Martha med dig og Halling. - Sig mig - ved du, hvad Her er foregaaet?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha med tilhøjre fra Hans

× Frk.Martha

Ja Hans, det ved jeg ganske nöje -

Hans Höjer

Og dog vælger du Hallings Venskab for vort -

Martha

Jeg vælger ikke, jeg har givet Halling et Löfte, og det maa jeg holde, ~~jeg har selv raadet ham til at være~~ Det var mig selv der bad ham helt sand mod sin Ven, ~~jeg troede, det var en Oprigtighed, du vilde respektere~~ - derfor lovede jeg ham, hvis han mistede en god Ven, skulde han faa en anden i Stedet.

Hans Höjer

Og du kendte dog hans Følelser for Julie?

Martha

Ja, jeg ved, han beundrede hende, og at han holdt af hende, og han elskede at sidde i jeres Stue og tale med hende, fordi der var noget af en Lykke omkring ham dér, som han aldrig havde troet, han selv skulde finde - ja - saadan forklarede han mig det netop den Aften, - og ~~jeg~~ forstaar ~~jeg~~ det var godt ~~altsammen~~ -

For ~~syv~~ ti Aar siden friede han til en ung Dame, - men hun elskede en anden, - hende har han aldrig helt kunnet glemme -

Hans Höjer

Jeg synes, du er lidt for nöjsom i din Kærlighed Martha, du ved, at han har, - lad os kalde det sværmet for sin Vens Hustru - og at han for ~~syv~~ ti Aar siden friede til en ung Dame, som han aldrig helt kan glemme - og alligevel -

Martha (med et Smil)

Ja, for den unge Dame - det var nemlig ogsaa mig -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Martha fra Hans tilkøjre, sætter sig: Stole ved Bordet

×× Hans drager Martha op af Stolen og slutter hende i sine Arme

Hans Höjer

Og du elskede en anden - det har jeg aldrig vidst noget om.

Frk.Martha

Nej,jeg synes,naar man lider af haablös Kærlighed til et andet Menneske,skal man have Lov til at beholde det for sig selv.

Hans Höjer (tager kærligt begge Marthas Hænder)

Hvor det maa have været en taabelig Mand,der vragede dig,Martha -

Frk.Martha (smiler)

Det var han ikke, Hans,men han elskede ogsaa en anden,- jeg var med til deres Bryllup - og Dagen efter rejste jeg bort.

Hans Höjer (med hæde)

Dagen efter - siger du. -Men Martha, du rejste jo Dagen efter mit og Julies Bryllup - (med Stolthed)

Frk.Martha (ser op paa ham med taarefyldte Øjne)

Det gjorde jeg,Hans.

Hans Höjer(tager Martha ind til sig)

Aa,Martha,hvis du vidste,hvor det,du der fortæller mig,bevæger mig dybt - I ~~syv~~ ti Aar,har du levet i Landflygtighed for min Skyld.

Frk.Martha (lægger Hovedet til hans Skulder - græder)

Ja - saa længe var jeg om at faa Bugt med min Kærlig-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

hed til en gift Mand. - Hvis du synes, det er en Synd, Hans saa har jeg syndet heftigt og længe. -

Hans Höjer

En Synd - Martha - Nej, det var det ikke -

Frk. Martha

Og du synes slet ikke, at der er noget ondt i, at jeg nu ~~sidder~~ står her og græder ved din Skulder? -

Hans Höjer

Hvad ondt skulde der være i det, - har jeg ikke Lov til at være god mod dig, naar jeg föler, du er bedrövet -

Frk. Martha

Jo, Hans det har du. - ~~Og nu kan jeg fortælle dig,~~ Og nu kan jeg sige dig, at andet var det heller ikke, der skete mellem Julie og Halling - alligevel syntes hun, at hun havde begaaet noget frygteligt, og den Aften var det, - at hun skrev det fortvivlede Brev til dig -

Hans Höjer (bevæget)

Stakkels lille Julie, hvor har hun haft det ondt. - Men hvorfor var hun saa fortvivlet netop den Aften?

Frk. Martha

Det var din Mor, Hans - Ja bliv nu ikke vred paa hende, - for der er ingen, der kan være mere bedrövet over sin Fejltagelse end hun, - men hun gik jo og bildte sig ind, at hun passede paa din Lykke.

Hans Höjer

Og saa trampede hun bare ned.

Frk. Martha (med et Smil)

Ja akkurat som Molboerne, da de jog Storken ud af Kornet. - (Da Hans smiler) Men nu gaar jeg for at du kan

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

* Hans lidt tilvenstre

** Martha hen til Hans

*** Martha mod Baggrunden, Hans følger efter

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

blive alene med Julie - Du skal se nu bliver alt nok lykkeligt igen -

× Hans Höjer (sörgmodigt)

Jeg er bange for, at det kun er en ~~ring og en~~ værk-bruden Lykke, der vender tilbage til mig.

×× Frk.Martha

Hvorfor dog det, Hans?

Hans Höjer (fortvivlet)

Fordi jeg selv har gjort Forsög paa at dræbe den.

Frk.Martha (alvorligt)

Det saa jeg jo nok, Hans, men lad os haabe, det ikke er lykkedes dig -

Hans Höjer

Det er vist kun lykkedes mig altfor godt.

Frk.Martha

Det kan du ikke vide, Hans - Lykken har sit eget Lægemiddel, den vil nok vokse sig stor og stærk, naar Julie og du igen holder sammen.

Hans Höjer

Ja ja Haabet beskæmmer jo ingen.

Frk.Martha

Troen heller ikke - det er Troen og Viljen, det kommer an paa.

Hans Höjer (tungt)

Det var Troen og Viljen, jeg slap.

Martha (bestemt)

Og som Julie nu giver dig tilbage - ××× nu gaar jeg og siger du venter hende. -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans Skaalmodig ved tilbøjet mod Provstinden

Hans Höjer

At jeg længes efter hende.

Frk.Martha (nikker glad)

Ja Hans. - Giver du mig ikke noget Bud med til Halling.

Hans Höjer

Jo, sig til ham, at jeg kommer til jeres Bryllup, - har du kunnet se paa min Lykke uden Bitterhed, saa kan jeg ogsaa glemme for din Skyld.

Frk.Martha

Tak Hans - Farvel - (ud i Baggrunden)

Provstinden (ind fra höjre i Forgr)

Maa jeg komme ind et Øjeblik Hans, jeg saa de andre gik.

Hans Höjer (lidt utaalmodig)

Ja Mor, men Julie kommer nu og vi har saa meget at sige hinanden.

Provstinden

Det er ogsaa kun et Par Ord (tager hans Haand) Du maa ikke være vred Hans, jeg tænkte ikke paa at göre Skade -

Hans Höjer

Nej Mor, det tror jeg heller ikke -

Provstinden

Jeg gik jo og troede, at din Lykke var i Fare, jeg er jo da din Mor, jeg syntes det var min Pligt at passe paa.

Hans Höjer (klapper hendes Kind)

Voksne Mennesker skal man lade passe sig selv og lade dem tage deres Ansvar selv - det maa du se at lære Mor -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

× Hans gaar tilbage og mod Baggrunden

Julie
× + Hans

×× Hans fører Julie frem han tilbage og med tilvenstre

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Provstinden (græder)

Jeg skal aldrig mere blande mig i jeres Sager - jeg er saa fortvivlet, hvis du er vred.

Hans Höjer

Jeg er ikke vred paa dig - jeg kender jo dine Følelser, men der er en anden - Julie - ~~som du~~ du har gjort Fortræd, hende maa du love mig at være god imod -

Provstinden

Ja Hans. (græder) det lover jeg.

Hans Höjer (der er gaaet mod Baggr. - ser langt ned over Haven. - Pludselig lykkelig bevæget) Der kommer hun, se, hvor hun er smuk, som hun gaar der, med Aftensolen over det böjede Hoved - Aa Mor - hvor jeg elsker hende.

Provstinden

Min ~~kære~~ dyrebare, kære Dreng - (ud tilhöjre i Forgrunden)

Hans Höjer (gaar Julie i Möde, tager hendes Haand - förer hende frem i Stuen, medens de ufravendt ser paa hinanden, saa drager han hende ind til sig - siger stille og inderligt)

Hvor kunde jeg ~~et Øjeblik~~ tvivle om din Kærlighed ~~til mig~~,

Fru Julie (kærligt bebrejdende)

Hvor kunde du Hans?

Hans Höjer

Det var Troen paa mig selv og mit eget Værd, jeg ~~förte~~ slap -

Fru Julie (smiler ömt)

Det var, fordi du glemte at spejle dig i mine Øjne

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hans Höjer

Saa gör jeg det nu - (tager hendes Hoved mellem sine Hænder og ser hende dybt i Øjnene)

Fru Julie

Hvad ser du, Hans?

Hans Höjer

Jeg ser kun Kærlighed og Godhed - og Godhed og Kærlighed -

Fru Julie (nikker mildt)

Det er dig selv, du ser Hans, - Saadan ser du ud i mine Øjne.

Hans Höjer (tager hende tættere ind til sig)

Jeg synes, jeg har været saa langt borte fra dig, Julie.

Fru Julie

Det er for mig, som om du först kom hjem til mig nu -

Hans Höjer (kysser hende)

Jeg havde aldrig fortjent at kysse dig mere -

Fru Julie

Saa grusomt kunde du da ikke ~~nænne at blive ved med at pine mig~~.

Hans Höjer

~~Har jeg pint dig slemt~~, har jeg været grusom mod dig?

Fru Julie (kærtegner ham)

Du har været ~~grusommere~~ mod dig selv, det kan jeg læse i hvert af dine Træk - og i de hvide Haar - Vor Bryllupsdag - (afbryder da Graaden overvælder hende)

Hans Höjer

Ja, vor Bryllupsdag -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Julie

Næste Aar -

Hans Höjer

Hvem ved, om vor Lykke varer til næste Aar.

Fru Julie

Vi ved, at den varer, saa længe vi leve, saa meget er der kun faa Mennesker, der ved om deres Fremtid.

Hans Höjer

Det har du Ret i, Julie - Lykken lader sig sjældent binde ret længe ad Gangen -

Fru Julie (tager hans Haand)

Skal vi gaa ned til Stranden, ~~Hans?~~ - Søen er saa stille i Aften. - Saa stille et Vand, ~~saa smuk og saa dyb~~ - jeg synes, det er som et Billede af det Liv, der venter os.

(idet de vil gaa mod Baggr. standser Hans ved Vinduet)

Hans Höjer

Se, nu gaar Solen ned bag de store Böge -

Fru Julie

Hvor Livet dog er smukt.

Hans Höjer(vemodigt)

Döden er ogsaa smuk, maar man har den hos sig, man holder af - Alting er smukt, hvori der er Kærlighed og Forstaaelse

Fru Julie (klynger sig til ham)

Men jeg slipper dig ikke Hans - jeg lænker dig til Livet med min Kærlighed.

Hans

~~Vi skilles ikke mere, naar jeg atter rejser bort~~

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

følger du og Karen med mig -

Julie (glad)

Er det sandt Hans?

Hans

Ja Julie, for Glæden ved at leve og Viljen til at komme mig, finder jeg kun i dine kære Øjne -

(Begge gaar mod Baggrunden ud i Sommeraftenen, medens Tæppet falder.)

45 —

2den Gjentagelse

45 —

DET NYE TEATER

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Det Nye Teater

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres